

Tartalom

I *Állásfoglalások, ajánlások és vélemények*

AJÁNLÁSOK

Európai Központi Bank

2021/C 303/01	Az Európai Központi Bank ajánlása (2021. július 23.) az EKB/2020/62 ajánlás hatályon kívül helyezéséről (EKB/2021/31)	1
---------------	---	---

II *Közlemények*

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Bizottság

2021/C 303/02	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám M.10313 — CVC/CDPQ/WAVS) ⁽¹⁾	3
2021/C 303/03	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám M.10268 — SYNnex/Tech Data) ⁽¹⁾	4

IV *Tájékoztatások*

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Európai Bizottság

2021/C 303/04	Euroátváltási árfolyamok — 2021. július 28.	5
---------------	--	---

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉGGEL KAPCSOLATOS TÁJÉKOZTATÁSOK

EFTA Felügyeleti Hatóság

2021/C 303/05	Norvégia közleménye tárgy a szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek megadásának és felhasználásának feltételeiről szóló 94/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv – Felhívás a Norvégia kontinentális talapzatán található kőolaj kitermelésére vonatkozó engedély iránti kérelmek benyújtására – Előre meghatározott területekre vonatkozó 2021-es engedélyezési program.....	6
2021/C 303/06	Állami támogatás – Engedélyező határozat	9

V Hírdetmények

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

EFTA-Bíróság

2021/C 303/07	A Bíróság ítélete (2021. március 25.) az E-3/20. számú, a norvég kormány képviselőjében eljáró Egészségügyi és Gondozási Szolgáltatások Minisztériuma (<i>Helse- og omsorgsdepartementet</i>) kontra Anniken Jenny Lindberg ügyben (<i>A személyek szabad mozgása – 2005/36/EK irányelv – Szakmai képesítések kölcsönös elismerése – A fogorvosi szakmához való hozzáférés – Automatikus elismerés</i>)	10
2021/C 303/08	A Bíróság ítélete (2021. március 25.) az E-4/20. számú, – Tor-Arne Martinez Haugland és társai kontra a norvég kormány képviselőjében eljáró Egészségügyi és Gondozási Szolgáltatások Minisztériuma (<i>Helse- og omsorgsdepartementet</i>) ügyben (<i>A személyek szabad mozgása – 2005/36/EK irányelv – Szakmai képesítések kölcsönös elismerése – A pszichológusi szakmához való hozzáférés – Általános elismerési rendszer – Az „ugyanazon szakma” fogalma</i>)	11

A KÖZÖS KERESKEDELEMPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

Európai Bizottság

2021/C 303/09	Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó aszpartám behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedések hatályvesztési felülvizsgálatának megindításáról	12
2021/C 303/10	Értesítés egyes dömpingellenes intézkedések hatályvesztéséről	23

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

Európai Bizottság

2021/C 303/11	Állami támogatás – Olaszország – SA.55678. (2019/NN) számú állami támogatás – Új kölcsön az Alitalia részére – Felhívás észrevételek benyújtására az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének (2) bekezdése értelmében ⁽¹⁾	24
---------------	---	----

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

AJÁNLÁSOK

EURÓPAI KÖZPONTI BANK

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK AJÁNLÁSA

(2021. július 23.)

az EKB/2020/62 ajánlás hatályon kívül helyezéséről

(EKB/2021/31)

(2021/C 303/01)

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK KORMÁNYZÓTANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 4. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) 2020. március 27-én az Európai Központi Bank (EKB) elfogadta az EKB/2020/19 európai központi banki ajánlást ⁽²⁾, amely azt javasolta, hogy a hitelintézetek legalább 2020. október 1-jéig ne fizessenek osztalékot és ne vállaljanak visszavonhatatlan osztalékfizetési kötelezettséget, valamint, hogy a hitelintézetek tartózkodjanak a részvényesek díjazását célzó részvény-visszavásárlásoktól. 2020. július 27-én az EKB az EKB/2020/35 európai központi banki ajánlás ⁽³⁾ elfogadásával 2021. január 1-jéig meghosszabbította ezt az ajánlást.
- (2) A bizonytalanság szintje még a makrogazdasági körülmények javulása és a Covid19-világjárvány okozta gazdasági bizonytalanság csökkenése mellett is továbbra is fokozott volt 2020 végén, és továbbra is hatást gyakorolt a bankoknak a középtávú tőkeszükségleteik előrejelzésére való képességére. E továbbra is fennálló bizonytalanságra tekintettel az EKB elfogadta az EKB/2020/62 európai központi banki ajánlást ⁽⁴⁾, amely hatályon kívül helyezte az EKB/2020/35 ajánlást, de rendkívüli körülményt ajánlott azokban a helyzetekben, amikor a hitelintézetek osztalékról döntenek vagy osztalékfizetést hajtanak végre, vagy a részvényesek díjazását célzó részvény-visszavásárlást hajtanak végre.
- (3) A legutóbbi makrogazdasági előrejelzések a gazdasági fellendülés kezdetét és a gazdasági bizonytalanság szintjének további csökkenését jelzik. Ennek megfelelően az EKB úgy ítéli meg, hogy az EKB/2020/62 ajánlás alapjául szolgáló okok már nem állnak fenn. A csökkent gazdasági bizonytalanság lehetővé teszi a bankok osztalékfizetési és részvény-visszavásárlási terveinek prudenciális szempontú, egyedi alapon történő alapos felüyleti értékelését, a tőketervek rendes felüyleti ciklus keretében történő gondos, előrettekintő értékelése mellett,

⁽¹⁾ HL L 287., 2013.10.29., 63. o.

⁽²⁾ Az Európai Központi Bank EKB/2020/19 ajánlása (2020. március 27.) a COVID-19 pandémia alatti osztalékfizetésekről és az EKB/2020/1 ajánlás hatályon kívül helyezéséről (HL C 102 I., 2020.3.30., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Központi Bank EKB/2020/35 ajánlása (2020. július 27.) a Covid19-világjárvány alatti osztalékfizetésekről és az EKB/2020/19 ajánlás hatályon kívül helyezéséről (HL C 251., 2020.7.31., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Központi Bank EKB/2020/62 ajánlása (2020. december 15.) a Covid19-világjárvány alatti osztalékfizetésekről és az EKB/2020/35 ajánlás hatályon kívül helyezéséről (HL C 437., 2020.12.18., 1. o.).

ELFOGADTA EZT AZ AJÁNLÁST:

Ez az ajánlás 2021. szeptember 30-tól hatályon kívül helyezi az EKB/2020/62 ajánlást.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2021. július 23-án.

az EKB elnöke
Christine LAGARDE

II

*(Közlemények)*AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám M.10313 — CVC/CDPQ/WAVS)**(EGT-vonatkozású szöveg)**

(2021/C 303/02)

2021. július 23-án a Bizottság úgy határozott, hogy engedélyezi e bejelentett összefonódást, és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. E határozat a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul. A határozat teljes szövege csak angol nyelven hozzáférhető, és azután teszik majd közzé, hogy az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították belőle. A szöveg megtalálható lesz

- a Bizottság versenypolitikai weboldalának összefonódásokra vonatkozó részében (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal különféle lehetőségeket kínál arra, hogy az egyedi összefonódásokkal foglalkozó határozatok társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikus formában az EUR-Lex honlapon (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=hu>) a 32021M10313 hivatkozási szám alatt. Az EUR-Lex biztosít on-line hozzáférést az európai uniós jogszabályokhoz.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám M.10268 — SYNEX/Tech Data)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2021/C 303/03)

2021. július 23-án a Bizottság úgy határozott, hogy engedélyezi e bejelentett összefonódást, és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. E határozat a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul. A határozat teljes szövege csak angol nyelven hozzáférhető, és azután teszik majd közzé, hogy az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították belőle. A szöveg megtalálható lesz

- a Bizottság versenypolitikai weboldalának összefonódásokra vonatkozó részében (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal különféle lehetőségeket kínál arra, hogy az egyedi összefonódásokkal foglalkozó határozatok társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikus formában az EUR-Lex honlapon (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=hu>) a 32021M10268 hivatkozási szám alatt. Az EUR-Lex biztosít on-line hozzáférést az európai uniós jogszabályokhoz.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Euroátváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2021. július 28.

(2021/C 303/04)

1 euro =

Pénznem	Átváltási árfolyam	Pénznem	Átváltási árfolyam
USD USA dollár	1,1807	CAD Kanadai dollár	1,4840
JPY Japán yen	129,97	HKD Hongkongi dollár	9,1880
DKK Dán korona	7,4373	NZD Új-zélandi dollár	1,7013
GBP Angol font	0,85095	SGD Szingapúri dollár	1,6057
SEK Svéd korona	10,1963	KRW Dél-Koreai won	1 362,99
CHF Svájci frank	1,0802	ZAR Dél-Afrikai rand	17,4792
ISK Izlandi korona	148,40	CNY Kínai renminbi	7,6722
NOK Norvég korona	10,4828	HRK Horvát kuna	7,5066
BGN Bulgár leva	1,9558	IDR Indonéz rúpia	17 117,84
CZK Cseh korona	25,625	MYR Maláj ringgit	5,0003
HUF Magyar forint	359,72	PHP Fülöp-szigeteki peso	59,465
PLN Lengyel zloty	4,5965	RUB Orosz rubel	86,7666
RON Román lej	4,9213	THB Thaiföldi baht	38,780
TRY Török líra	10,0973	BRL Brazil real	6,0931
AUD Ausztrál dollár	1,6081	MXN Mexikói peso	23,5823
		INR Indiai rúpia	87,8330

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉGGEL KAPCSOLATOS TÁJÉKOZTATÁSOK

EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG

Norvégia közleménye tárgy a szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek megadásának és felhasználásának feltételeiről szóló 94/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv

Felhívás a Norvégia kontinentális talapzatán található kőolaj kitermelésére vonatkozó engedély iránti kérelmek benyújtására – Előre meghatározott területekre vonatkozó 2021-es engedélyezési program

(2021/C 303/05)

A norvég Kőolaj- és Energiaügyi Minisztérium – a szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek megadásának és felhasználásának feltételeiről szóló, 1994. május 30-i 94/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében – felhívást tesz közzé *kőolaj kitermelésére vonatkozó engedély* iránti kérelmek benyújtására ⁽¹⁾.

A kitermelési engedély csak Norvégiában vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás (EGT-megállapodás) valamely más részes államában bejegyzett részvénytársaságoknak vagy az EGT-megállapodás valamely részes államában lakóhellyel rendelkező természetes személyeknek ítéltethető oda.

A norvég kontinentális talapzaton engedéllyel nem rendelkező vállalkozásoknak a kitermelési engedély odaítélésének feltételeként előminősítésen kell részt venniük a norvég kontinentális talapzatra vonatkozó engedély tekintetében.

A Minisztérium egyenlő alapon bírálja el az egyedileg pályázó és a csoport tagjaként pályázó vállalkozásokat. A kitermelési engedély odaítélése tekintetében egyaránt pályázónak minősülnek az egyedi, illetve a csoport tagjaként közös pályázatot benyújtó pályázók. A Minisztérium az egyéni és csoportos pályázatok alapján meghatározhatja az új kitermelési engedélyben részesítendő engedélyesi csoportokat, ideértve a csoportos pályázatokból egyes pályázók eltávolítását és egyéni pályázók hozzáadását, illetve az engedélyesi csoportok operátorának kinevezését.

A kitermelési engedélyben való érdekeltség odaítélésének feltétele, hogy az engedélyesek kőolaj-feltárási és -kitermelési tevékenységi megállapodást kössenek, amelynek része egy közös operatív megállapodás és egy elszámolási megállapodás. Amennyiben a kitermelési engedély rétegtanilag meg van osztva, a két, rétegtanilag megosztott engedély birtokosának szintén közös operatív megállapodást kell kötnie, amely erre nézve szabályozza a köztük lévő kapcsolatot.

Az említett megállapodások aláírásával az engedélyesek közös vállalkozást alapítanak, amelyen belül a részesedések mindenkor azonosak lesznek a kitermelési engedélyben meghatározott részesedési érdekeltségekkel.

Az engedélyezési dokumentumok alapvetően az előre meghatározott területekre vonatkozó 2020. évi engedélyezési program dokumentumain alapulnak. A keretrendszer esetleges módosításait fő vonalaikban lehetőség szerint még a pályázat előtt ismertetik a potenciális pályázókkal.

A kitermelési engedély odaítélésének feltételei

A forrásokkal való hatékony gazdálkodás és a norvég kontinentális talapzaton található kőolaj gyors és hatékony feltárásának és kitermelésének előmozdítása érdekében a következő kritériumokat alkalmazzák a kitermelési engedélyek részesedési érdekeltségeinek odaítélésekor, az operátor kinevezésekor, illetve az engedélyesi csoportok – a hatékonyságot nagymértékben befolyásoló – összetételének meghatározásakor:

- a) A pályázónak geológiai ismeretekkel kell rendelkeznie a szóban forgó földrajzi területtel kapcsolatban, és az engedélyeseknek megfelelő tervekkel kell rendelkezniük a kőolaj hatékony feltárására.

⁽¹⁾ HL L 164., 1994.6.30., 3. o.

- b) A pályázónak idevágó műszaki szakértelemmel kell rendelkeznie, és képesnek kell lennie arra, hogy szakértelmével megfelelő módon, aktívan hozzájáruljon a szóban forgó földrajzi területen található kőolaj költséghatékony feltárásához és adott esetben kitermeléséhez.
- c) Figyelembe veszik a kérelmező norvég kontinentális talapzaton szerzett tapasztalatait, illetve más területeken szerzett releváns tapasztalatait.
- d) A pályázónak kielégítő pénzügyi kapacitással kell rendelkeznie a szóban forgó földrajzi területen található kőolaj felkutatásához, illetve adott esetben kitermeléséhez.
- e) Amennyiben a pályázó valamely kitermelési engedély esetében engedéllyel rendelkezik, illetve rendelkezett, a Minisztérium tekintettel lehet arra, ha a pályázó engedélyesként bármely formában hatékonyság vagy elszámoltathatóság hiányáról tett tanúbizonyságot. Ha a minisztérium úgy ítéli meg, hogy ezek a megfontolások helytállóak, nemzetbiztonsági megfontolásokat is figyelembe lehet venni.
- f) Közös vállalkozásnak főszabályként akkor adnak meg kitermelési engedélyt, ha legalább az egyik engedélyes már legalább egy kutatófúrást végzett operátorként a norvég kontinentális talapzaton, vagy ennek megfelelő operatív tapasztalattal rendelkezik a norvég kontinentális talapzaton kívül.
- g) Két vagy több engedélyesnek főszabályként akkor adnak meg kitermelési engedélyt, ha legalább az egyikük rendelkezik az f) pontban említett tapasztalatokkal.
- h) A barents-tengeri kitermelési engedélyek esetében a kinevezett operátorral szemben feltétel, hogy operátorként már legalább egy fúrást végeznie kellett a norvég kontinentális talapzaton, vagy ennek megfelelő operatív tapasztalattal kell rendelkeznie a norvég kontinentális talapzaton kívül.
- i) A mélyvízi kitermelési engedélyek esetében mind a kinevezett operátorral, mind pedig legalább még egy engedéllyessel szemben feltétel, hogy operátorként már legalább egy fúrást végeznie kellett a norvég kontinentális talapzaton, vagy ennek megfelelő operatív tapasztalattal kell rendelkeznie a norvég kontinentális talapzaton kívül. A kitermelési engedéllyel rendelkezők közül az egyik engedélyesnek operátorként már mélyvízi fúrást végeznie kellett.
- j) A magas nyomáson és/vagy magas hőmérsékleten (HTHP) végzendő kutatófúrásokra vonatkozó kitermelési engedélyek esetében mind a kinevezett operátorral, mind pedig legalább még egy engedéllyessel szemben feltétel, hogy operátorként már legalább egy fúrást végeznie kellett a norvég kontinentális talapzaton, vagy ennek megfelelő operatív tapasztalattal kell rendelkeznie a norvég kontinentális talapzaton kívül. A kitermelési engedéllyel rendelkezők közül az egyik engedélyesnek végeznie kellett már operátorként legalább egy, magas nyomáson és/vagy magas hőmérsékleten (HPHT) végzendő fúrást.

Pályázható tömbök

A kitermelési engedélyekben való részesedési érdekeltségek esetében azokra az előre meghatározott területen található tömbökre nyújtható be pályázat, amelyekre nem adtak ki engedélyt a Norvég Kőolajigazgatóság (NPD) által közzétett térképek szerint. Olyan területekre is lehet pályázni, amelyek kitermeléséről az előre meghatározott területen belül a felhívás közzététele után lemondtak, az NPD honlapján található aktualizált interaktív térképeknek megfelelően.

Minden egyes kitermelési engedély egy vagy több tömbből vagy tömbszelvény(ek)ből állhat. Kérjük a pályázókat, hogy a pályázatokat azokra a területekre korlátozzák, amelyeken szénhidrogén-kutatási lehetőségeket jelöltek meg.

A felhívás teljes szövege, ideértve a rendelkezésre álló területek részletes térképeit, megtalálható a Norvég Kőolajigazgatóság honlapján: www.npd.no/apa2021.

A kőolaj kitermelésére vonatkozó engedély iránti kérelmeket elektronikus úton, például az L2S rendszeren keresztül kell benyújtani a következő hatósághoz:

Ministry of Petroleum and Energy (Kőolaj- és Energiaügyi Minisztérium)
P.O. Box 8148
Dep. N-0033 OSLO
NORWAY

Egy példányt elektronikus úton, például L2S rendszeren keresztül kell benyújtani a következő címre:

The Norwegian Petroleum Directorate
P.O. Box 600
4003 STAVANGER
NORWAY

Határidő: 2021. szeptember 8., déli 12 óra.

Az előre meghatározott területekre vonatkozó 2021. évi engedélyezési program keretében a norvég kontinentális talapzaton található kőolajra vonatkozó kitermelési engedélyek megadására várhatóan 2022 első negyedévében kerül sor.

Állami támogatás – Engedélyező határozat

(2021/C 303/06)

Az EFTA Felügyeleti Hatóság nem emel kifogást a következő állami támogatási intézkedéssel kapcsolatban:

A határozat elfogadásának időpontja	2021. április 16.
Ügyszám	86711
A határozat száma	031/21/COL
EFTA-állam	Norvégia
Régió	Norvégia teljes területe
Megnevezés (és/vagy a kedvezményezett neve)	Covid19-keretprogram a világjárvány által sújtott településeken működő vállalkozások likviditásának támogatására
Jogalap	A 79. sz. parlamenti javaslat (az 553 fejezet, 37-38. oldal, 68. szakasz) a vállalkozások számára nyújtandó önkormányzati kompenzációs rendszerről Az önkormányzatoknak szóló megbízólevelek (a 21/1215-2) és a (21/1215-31. ügyszám) Innst. 233 S (2020-2021) (25-26. oldal)
Az intézkedés típusa	Támogatási program
Célkitűzés	Likviditáshoz való hozzáférés biztosítása közvetlen támogatások formájában olyan helyi vállalkozások számára, amelyek a Covid19-világjárvány gazdaságra gyakorolt hatása miatt hirtelen likviditásszűkével vagy -hiánnyal küzdenek.
A támogatás formája	Vissza nem térítendő támogatások
Költségvetés	2 000 millió NOK (becslés)
Intenzitás	100 %
Időtartam	A támogatási program keretében legkésőbb 2021. december 31-ig kerül sor támogatás nyújtására
Gazdasági ágazatok	Valamennyi ágazat, a pénzügyi szektor kivételével
A támogatást nyújtó hatóság neve és címe	Helyi Önkormányzati és Korszerűsítési Minisztérium Postboks 8112 Dep 0032 Oslo NORVÉGIA

A határozat bizalmas adatokat már nem tartalmazó, hiteles nyelvi változata az EFTA Felügyeleti Hatóság honlapján található:

<http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/decisions/>

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

EFTA-BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(2021. március 25.)

az E-3/20. számú,

**a norvég kormány képviseletében eljáró Egészségügyi és Gondozási Szolgáltatások Minisztériuma
(Helse- og omsorgsdepartementet) kontra Anniken Jenny Lindberg ügyben**

(A személyek szabad mozgása – 2005/36/EK irányelv – Szakmai képesítések kölcsönös elismerése – A fogorvosi szakmához való hozzáférés – Automatikus elismerés)

(2021/C 303/07)

Az E-3/20. számú, a norvég kormány képviseletében eljáró Egészségügyi és Gondozási Szolgáltatások Minisztériuma (Helse- og omsorgsdepartementet) kontra Anniken Jenny Lindberg ügyben — Norvégia Legfelsőbb Bírósága (Norges Høyesterett) által az EFTA-államok közötti, Felügyeleti Hatóság és Bíróság létrehozásáról szóló megállapodás 34. cikke alapján az EGT-megállapodáshoz hozzáigazított, a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és különösen annak 21. cikke értelmezésével kapcsolatos KÉRELEM tárgyában – a Páll Hreinsson elnökből, Per Christiansen (előadó bíró) és Bernd Hammermann bírákból álló Bíróság 2021. március 25-én ítéletet hozott, melynek rendelkező része a következő:

1. Ahhoz, hogy a kérelmező a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 21. cikkének (1) bekezdésében előírt feltétel nélküli elismerésben részesüljön, rendelkeznie kell az irányelv V. mellékletében felsorolt, képesítés megszerzését tanúsító okiratot kísérő igazolásokkal, összhangban a származás szerinti államnak az adott szakmára vonatkozó követelményeivel.
2. Az EGT-megállapodás 28. és 31. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az előírja a fogadó állam számára a kérelmező szakmai képzése által igazolt ismeretek és képzések egyéni értékelését, ha a kérelmező az összehangolt képzési minimumkövetelményekkel rendelkező szakmák kategóriájába tartozó szakma gyakorlásának megkezdésére törekszik, azonban nem felel meg a 2005/36/EK irányelv 10. vagy 21. cikkében meghatározott feltételeknek.
3. A kérelmező ismereteinek és készségeinek a fogadó állam általi egyedi értékelése során a kérelmező valamennyi oklevelét, bizonyítványát és képesítés megszerzését tanúsító egyéb okiratát össze kell vetni a szóban forgó szakma gyakorlásához szükséges saját követelményekkel. Ha a kérelmező oklevéllel igazolt ismeretei és képesítései, valamint releváns szakmai tapasztalata nem, vagy csak részben felelnek meg a fogadó állam által előírtaknak, az említett államnak meg kell jelölnie, hogy mely képzés hiányzik ahhoz, hogy a kérelmező befejezze vagy kiegészítse a képzést.
4. Az a körülmény, hogy a kérelmező nem rendelkezik teljes körű hozzáféréssel a szakmához a származás szerinti államban, nem lehet meghatározó annak értékelése szempontjából, hogy a kérelmező számára engedélyezhető-e ugyanazon szakma gyakorlása a fogadó államban.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE**(2021. március 25.)****az E-4/20. számú,****Tor-Arne Martinez Haugland és társai kontra a norvég kormány képviselőjében eljáró Egészségügyi és Gondozási Szolgáltatások Minisztériuma (Helse- og omsorgsdepartementet) ügyben***(A személyek szabad mozgása – 2005/36/EK irányelv – Szakmai képesítések kölcsönös elismerése – A pszichológusi szakmához való hozzáférés – Általános elismerési rendszer – Az „ugyanazon szakma” fogalma)*

(2021/C 303/08)

Az E-4/20. számú, Tor-Arne Martinez Haugland és társai kontra a norvég kormány képviselőjében eljáró Egészségügyi és Gondozási Szolgáltatások Minisztériuma (Helse- og omsorgsdepartementet) ügyben — a Borgarting Fellebbviteli Bíróság által (Borgarting lagmannsrett) az EFTA-államok közötti, Felügyeleti Hatóság és Bíróság létrehozásáról szóló megállapodás 34. cikke alapján az EGT-megállapodáshoz hozzáigazított, a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és különösen annak 4. és 13. cikke értelmezésével kapcsolatos KÉRELEM tárgyában – a Páll Hreinsson elnökből, Per Christiansen (előadó bíró) és Bernd Hammermann bírákból álló Bíróság 2021. március 25-én ítéletet hozott, melynek rendelkező része a következő:

1. Azt, hogy a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásában „ugyanazon szakmának” tekinthető-e egy szakma a fogadó államban és a származás szerinti államban, eseti alapon kell értékelni. Az értékelésnek a származás szerinti államban a szakma által felölelt szakmai tevékenységek, valamint a fogadó államban a kérelmező által gyakorolni kívánt szakmai tevékenységek összehasonlításán kell alapulnia. Ha a két szakma által felölelt tevékenységek összehasonlíthatóak abban az értelemben, hogy egyenértékűek azon tevékenységek szempontjából, amelyeket lefednek, a szóban forgó tevékenységek hatókörének és jellegének lényeges eltéréseit szem előtt tartva, a 2005/36/EK irányelv alkalmazásában ugyanazon szakmának kell tekinteni azokat.

Annak eldöntésekor, hogy a 2005/36/EK irányelv alkalmazásában „ugyanazon szakmának” tekinthető-e egy szakma a fogadó államban és a származás szerinti államban, a további tanulmányokra való beiratkozás feltételül szolgáló képzés keretében korlátozott ideig gyakorolt bizonyos tevékenységek nem tekinthetők szakma gyakorlásának.

A függetlenség és a betegekkel kapcsolatos felelősség mértékének eltérése lényeges lehet a tevékenységek pontos hatókörének és jellegének meghatározásakor annak értékelése során, hogy két szakma „ugyanazon szakmának” tekinthető-e a 2005/36/EK irányelv alkalmazásában.

2. A 2005/36/EK irányelv 14. cikke szerinti kompenzációs intézkedések előírásának lehetősége nem befolyásolhatja az „ugyanazon szakma” fogalmának értelmezését az említett irányelv 13. cikkének alkalmazásában.
3. A 2005/36/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének e) pontjában szereplő „ kifejezetten egy adott szakma gyakorlásának elsajátítására irányul” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az magában foglalja azokat a képzéseket is, amelyek kifejezetten úgy alakítottak ki, hogy felkészítsék a pályázókat egy adott szakma gyakorlására. Nem terjed ki azokra a képesítésekre, amelyek számos szakma gyakorlását teszik lehetővé, vagy amelyek többek között pusztán egy adott területen szerzett egyetemi végzettséget tanúsítanak.
4. Azok a kérelmezők, akik nem felelnek meg a szakmai képesítések kölcsönös elismerésére vonatkozó, a 2005/36/EK irányelv szerinti követelményeknek, a szabályozott szakma fogadó államban történő gyakorlásának alapjaként hivatkozhatnak az EGT-megállapodás 28. és 31. cikkére.

Az EGT-megállapodás 28. és 31. cikke szerinti képesítés-értékelés során a kérelmező valamennyi oklevelét, bizonyítványát és képesítés megszerzését tanúsító egyéb okiratát össze kell vetni a szóban forgó szakma gyakorlásához szükséges saját követelményekkel. Ha a kérelmező oklevéllel igazolt ismeretei és képesítései, valamint releváns szakmai tapasztalata nem, vagy csak részben felelnek meg az előírtaknak, a fogadó államnak meg kell jelölnie, hogy mely képzés hiányzik ahhoz, hogy a kérelmező befejezze vagy kiegészítse a képzést.

A KÖZÖS KERESKEDELEMPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó aszpartám behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedések hatályvesztési felülvizsgálatának megindításáról

(2021/C 303/09)

A Kínai Népköztársaságból származó aszpartám behozatalára vonatkozó hatályos dömpingellenes intézkedések közelgő hatályvesztéséről szóló értesítés⁽¹⁾ közzétételét követően az Európai Bizottsághoz (a továbbiakban: Bizottság) felülvizsgálati kérelem érkezett az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) 11. cikkének (2) bekezdése alapján.

1. Felülvizsgálati kérelem

A kérelmet 2021. április 26-án az egyedüli uniós gyártó, a HSWT France S.A.S. (a továbbiakban: kérelmező) nyújtotta be, amelynek termelése az aszpartám teljes uniós termelésének 100 %-át teszi ki.

A kérelem nyilvános változatát, valamint az uniós gyártók általi támogatottság mértékére vonatkozó elemzést az érdekelt felek számára betekintésre összeállított akta tartalmazza. Ezen értesítés 5.6. pontja tájékoztatással szolgál arról, hogy az érdekelt felek hogyan férhetnek hozzá az aktához.

2. A felülvizsgálat tárgyát képező termék

A felülvizsgálat tárgyát képező termék: a jelenleg az ex 2924 29 70 KN-kód (TARIC-kód: 2924 29 70 05) alá tartozó aszpartám (N-L- α -aszpartil-L-fenil-alanin-1-metil-észter; 3-amino-N-(α -karbometoxi-fenil)-szukcinamidsav-N-metil-észter, CAS-szám: 22839-47-0, a továbbiakban: a felülvizsgálat tárgyát képező termék). A megadott KN- és TARIC-kód csak tájékoztató jellegű.

3. A meglévő intézkedések

A jelenleg hatályban lévő intézkedéseket az (EU) 2016/1247 bizottsági végrehajtási rendelettel⁽³⁾ kivetett végleges dömpingellenes vám alkotja.

4. A felülvizsgálat indokai

A kérelem azon az indoklason alapul, hogy az intézkedések hatályvesztése valószínűsíthetően a dömping folytatódásával és az uniós gazdasági ágazatot ért kár megismétlődésével járna.

4.1. A dömping folytatódásának valószínűségére vonatkozó állítás

A kérelmező arra hivatkozott, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében fennálló jelentős torzulások következtében nem helyénvaló a Kínában érvényes belföldi árak és költségek alkalmazása.

⁽¹⁾ HL C 366., 2020.10.30., 24. o.

⁽²⁾ HL L 176., 2016.6.30., 21. o.

⁽³⁾ A Bizottság (EU) 2016/1247 végrehajtási rendelete (2016. július 28.) a Kínai Népköztársaságból származó aszpartám behozatalára alkalmazandó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 204., 2016.7.29., 92. o.). Az ideiglenes vámokat az (EU) 2016/262 bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 50., 2016.2.26., 4. o.) vetette ki.

A jelentős torzulásokra vonatkozó állításának alátámasztásaképpen a kérelmező a „Bizottsági szolgálati munkadokumentum piacvédelmi vizsgálatokhoz a Kínai Népköztársaság gazdaságának jelentős torzulásairól” című, 2017. december 20-án kelt dokumentumban (a továbbiakban: a Bizottság jelentése) található információkra támaszkodott. A kérelmező azt állította különösen, hogy a felülvizsgálat tárgyát képező termék gyártására és értékesítésére kihathatnak egyéb mellett a jelentés „Egyes ágazatokban fennálló torzulások” című III. részének „Vegyipar” című 16. fejezetében említett tényezők.

Emellett a kérelmező hivatkozott az országos szintű kínai tizenharmadik ötéves tervre, a vegyiparra és a petrokémiai iparra vonatkozó tizenharmadik ötéves tervre (2016–2020), a „Made in China 2025” kezdeményezésre, a könnyűipari fejlesztési tervre (2006–2020), valamint az EU és az Egyesült Államok által lefolytatott különböző vizsgálatoknak a kínai vegyiparban érvényesülő árakra vonatkozó következtetéseire.

A Bizottság jelentése megtekinthető az érdekelt felek számára betekintésre összeállított aktában és a Kereskedelmi Főigazgatóság honlapján. ⁽⁴⁾

A rendelkezésre álló információk alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az alaprendelet 5. cikkének (9) bekezdése értelmében elegendő bizonyíték utal arra, hogy az árakra és a költségekre kiható jelentős torzulások miatt nem helyénvaló a kínai belföldi árak és költségek alkalmazása, ezért indokolt az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése alapján vizsgálatot indítani.

Ennek következtében az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjára való tekintettel a dömping folytatódására vonatkozó állítás egy – megfelelő reprezentatív országbeli torzulásmentes árakat vagy referenciaértékeket tükröző előállítási és értékesítési költségeken alapuló – számtanilag képzett rendes érték és a felülvizsgálat tárgyát képező termék Kínából az Unióba irányuló exportja során alkalmazott exportár (gyártelepi szinten történő) összehasonlításán alapul. Ennek alapján a kiszámított dömpingkülönbség Kína vonatkozásában jelentős.

4.2. *A kár folytatódásának vagy megismétlődésének valószínűségére vonatkozó állítás*

A kérelmező állítása szerint a kár megismétlődése valószínűsíthető. Ezzel összefüggésben a kérelmező elegendő bizonyítékkal szolgált arra vonatkozóan, hogy az intézkedések hatályvesztése esetén a felülvizsgálat tárgyát képező terméknek az érintett országból az Unióba érkező behozatala – a Kínai Népköztársaságban működő exportáló gyártók kihasználatlan gyártási kapacitásai és az uniós piac vonzereje miatt – valószínűleg a jelenleginél magasabb szintet fog elérni.

Végezetül a kérelmező állítása szerint a kár megszűnése elsősorban az intézkedések bevezetésének volt köszönhető, és az érintett országból dömpingáron érkező jelentős volumenű behozatalnak az intézkedések hatályvesztése esetén bekövetkező ismételt megjelenése valószínűsíthetően az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár megismétlődésével járna.

5. **Eljárás**

Mínt hogy az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottsággal folytatott konzultációt követően megállapítást nyert, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a dömping és a kár valószínűségével kapcsolatban a hatályvesztési felülvizsgálat megindításához, a Bizottság az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban felülvizsgálatot indít.

A hatályvesztési felülvizsgálat célja annak megállapítása, hogy az intézkedések hatályvesztése nyomán valószínűsíthetően folytatódik-e vagy megismétlődik-e a felülvizsgálat tárgyát képező, az érintett országból származó termék dömpingje, illetve az uniós gazdasági ágazatot ért kár.

A 2018. június 8-án hatályba lépett (EU) 2018/825 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ (a piacvédelmi eszközök modernizációs csomagja) a korábbiakhoz képest több változást is hozott a dömpingellenes eljárások időbeli ütemezése és határidői tekintetében. A Bizottság ezért felkéri az érdekelt feleket az ezen értesítésben, valamint a Bizottság további közleményeiben előírt eljárási lépések és határidők tiszteletben tartására.

A Bizottság felhívja továbbá a felek figyelmét arra, hogy a Covid19-járvány kitörése nyomán közleményt ⁽⁶⁾ tett közzé a járványnak a dömping- és a szubvencióellenes vizsgálatokra gyakorolt hatásairól, amely erre az eljárásra is alkalmazandó lehet.

⁽⁴⁾ Indokolt kérelemre a Bizottság az országjelentésben hivatkozott dokumentumokat is rendelkezésre bocsátja.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/825 rendelete (2018. május 30.) az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1036 rendelet és az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1037 rendelet módosításáról (HL L 143., 2018.6.7., 1. o.).

⁽⁶⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX%3A52020XC0316%2802%29>. Közlemény a Covid19-járványnak a dömpingellenes és szubvencióellenes vizsgálatokra gyakorolt hatásáról (HL C 86., 2020.3.16., 6. o.).

5.1. Felülvizsgálati időszak és figyelembe vett időszak

A dömping folytatódására vagy megismétlődésére vonatkozó vizsgálat a 2020. július 1-jétől 2021. június 30-ig tartó időszakra (a továbbiakban: felülvizsgálati időszak) terjed ki. A kár folytatódásának vagy megismétlődésének valószínűségére vonatkozó értékelés szempontjából releváns tendenciák vizsgálata a 2018. január 1-jétől a felülvizsgálati időszak végéig tartó időszakra („figyelembe vett időszak”) terjed ki.

5.2. Észrevételek a kérelemmel és a vizsgálat megindításával kapcsolatban

A Bizottság felkéri valamennyi érdekelt felet, hogy az ezen értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételétől (*) számított 15 napon belül ismertesse álláspontját a kérelemben megadott inputokról és Harmonizált Rendszer (HR) szerinti kódokról. (¶)

Amennyiben az érdekelt felek a kérelemhez (ideértve a kárt és az ok-okozati összefüggést érintő kérdéseket is) vagy a vizsgálat megindításának valamely részletéhez (ideértve a kérelem támogattságának mértékét is) észrevételeket kívánnak fűzni, ezt az ezen értesítés közzétételétől számított 37 napon belül kell megtenniük.

A vizsgálat megindításával összefüggő meghallgatás iránti kérelmeket az ezen értesítés közzétételétől számított 15 napon belül kell benyújtani.

5.3. A dömping folytatódása vagy megismétlődése valószínűségének megállapítására irányuló eljárás

A hatályvesztési felülvizsgálat keretében a Bizottság megvizsgálja a felülvizsgálati időszak tekintetében az Unióba irányuló kivitel, és – az Unióba irányuló kivitelről függetlenül – meghatározza, hogy a felülvizsgálat tárgyát képező terméket az érintett országban gyártó és értékesítő vállalatok helyzete alapján valószínűsíthető-e az intézkedések hatályvesztése esetére az Unióba dömpingáron megvalósított kivitel folytatódása vagy megismétlődése.

Ennek megfelelően a Bizottság felkéri a felülvizsgálat tárgyát képező termék érintett országban működő valamennyi gyártóját (¶) – beleértve azokat is, amelyek nem működtek együtt a hatályban lévő intézkedésekhez vezető vizsgálatban – az általa folytatott vizsgálatban való részvételre, függetlenül attól, hogy a gyártó a felülvizsgálati időszakban exportálta-e a felülvizsgálat tárgyát képező terméket az Unióba, vagy sem.

5.3.1. Az érintett országban működő gyártókra vonatkozó vizsgálat

Tekintettel az e hatályvesztési felülvizsgálatban érintett, az érintett országban működő gyártók esetlegesen nagy számára, a vizsgálatnak a jogszabályi határidőn belül való lezárása érdekében a Bizottság a vizsgálat alá vonandó gyártók számát egy minta kiválasztásával észszerű mértékűre korlátozhatja (a továbbiakban esetenként: mintavétel). A mintavételre az alaprendelet 17. cikkének megfelelően kerül sor.

Annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság felkéri az összes gyártót – beleértve azokat is, amelyek nem működtek együtt a jelenlegi felülvizsgálat tárgyát képező intézkedésekhez vezető vizsgálatban –, illetve a nevükben eljáró képviselőiket, hogy az ezen értesítés közzétételét követő 7 napon belül küldjenek a Bizottságnak információkat vállalataikra vonatkozóan. Ezeket az információkat a Tron.tdi platformon keresztül kell megadni a következő címen: https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/tdi/form/R742_SAMPLING_FORM_FOR_EXPORTING_PRODUCER. A Tron platformhoz való hozzáférés módjáról az 5.6. és az 5.9. pont ad tájékoztatást.

Az érintett országban működő gyártók mintájának kiválasztásához szükségesnek tartott információk összegyűjtése érdekében a Bizottság emellett felveszi a kapcsolatot az érintett ország hatóságaival, és kapcsolatba léphet az érintett országban működő gyártók valamennyi ismert szervezetével.

Ha mintavételre van szükség, akkor a gyártók kiválasztására a termelés, az értékesítés vagy a kivitel azon legnagyobb reprezentatív mennyisége alapján kerül sor, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható. A Bizottság – adott esetben az érintett ország hatóságain keresztül – az érintett országban működő összes ismert gyártót, az érintett ország hatóságait és az érintett országban működő gyártók szervezeteit értesíti arról, hogy mely vállalatok kerültek be a mintába.

Miután megkapta a gyártók mintájának kiválasztásához szükséges információkat, a Bizottság tájékoztatja az érintett feleket arról, hogy bekerültek-e a mintába vagy sem. A mintába felvett gyártóknak eltérő rendelkezés hiányában a mintába való felvételükre vonatkozó értesítés dátumától számított 30 napon belül kitöltve vissza kell küldeniük egy kérdőívet.

(*) Eltérő megjelölés hiányában ahol a szöveg ezen értesítés közzétételére utal, ott ezen értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele értendő.

(¶) A HR-kódokkal kapcsolatban a felülvizsgálati kérelem vezetői összefoglalója is szolgál információkkal (a dokumentum megtekinthető a Kereskedelmi Főigazgatóság honlapján: <http://trade.ec.europa.eu/tdi/?>).

(¶) Gyártó az érintett országban működő minden olyan vállalat, ideértve a felülvizsgálat tárgyát képező termék gyártásában, belföldi értékesítésében vagy exportjában részt vevő, vele kapcsolatban álló vállalatokat is, amely a felülvizsgálat tárgyát képező terméket gyártja.

A Bizottság a minta kiválasztásáról feljegyzést csatol az érdekelt felek számára betekintésre összeállított aktához. A minta kiválasztására vonatkozó esetleges észrevételeknek a mintával kapcsolatos értesítés dátumától számított 3 napon belül kell beérkezniük a Bizottsághoz.

Az érintett országban működő gyártók számára összeállított kérdőív egy példánya megtekinthető az érdekelt felek számára betekintésre összeállított aktában és a Kereskedelmi Főigazgatóság honlapján (https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2533).

A Bizottság a kérdőívet a gyártók ismert szervezeteinek, valamint az ország hatóságainak is a rendelkezésére bocsátja.

Az alaprendelet 18. cikke lehetséges alkalmazásának sérelme nélkül a mintába való esetleges felvételükbe beleegyező, de a mintába fel nem vett vállalatok együttműködőnek minősülnek („a mintában nem szereplő együttműködő gyártók”).

5.3.2. A jelentős torzulásokkal rendelkező érintett országra vonatkozó további eljárás

A Bizottság felkéri az érdekelt feleket, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazását illetően ezen értesítés rendelkezéseinek megfelelően ismertessék álláspontjukat, szolgáltatassanak információkat, és mindezeket támasszák alá bizonyítékokkal. Ezeknek az információknak és az azokat alátámasztó bizonyítékoknak – eltérő rendelkezés hiányában – az ezen értesítés közzétételétől számított 37 napon belül kell beérkezniük a Bizottsághoz.

A 2. cikk (6a) bekezdésének e) pontjával összhangban a Bizottság röviddel az eljárás megindítása után feljegyzést csatol az érdekelt felek számára betekintésre összeállított aktához, amelyben tájékoztatást ad a vizsgálatban érintett feleknek arról, hogy milyen forrásokat kíván felhasználni a Kínához tartozó rendes értéknek az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése alapján történő meghatározásához. Ez valamennyi forrásra kiterjed majd, ideértve adott esetben a megfelelő reprezentatív harmadik ország kiválasztását is. A feljegyzésnek az aktához való csatolását követően 10 nap áll a vizsgálatban érintett felek rendelkezésére arra, hogy észrevételeket tegyenek.

A Bizottság számára rendelkezésre álló információk alapján Kína tekintetében ebben az esetben Thaiföld lehetséges reprezentatív harmadik ország. A megfelelő reprezentatív harmadik ország végleges kiválasztása céljából a Bizottság megvizsgálja, hogy vannak-e olyan országok, amelyek gazdasági fejlettségi szintje hasonló Kínához, amelyekben gyártják és értékesítik a felülvizsgálat tárgyát képező terméket, és amelyekben a vonatkozó adatok könnyen elérhetők. Ha több ilyen ország is van, a Bizottság adott esetben előnyben részesíti azokat az országokat, amelyekben a szociális védelem és a környezetvédelem szintje megfelelő.

A figyelembe veendő forrásokkal összefüggésben a Bizottság felkéri a Kínában működő valamennyi gyártót, hogy az ezen értesítés közzétételétől számított 15 napon belül küldje meg számára a felülvizsgálat tárgyát képező termék gyártása során felhasznált anyagokra (nyers- és feldolgozott anyagokra) és energiára vonatkozó információkat. Ezeket az információkat a Tron.tdi platformon keresztül kell megadni a következő címen: https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/tdi/form/R742_INFO_ON_INPUTS_FOR_EXPORTING_PRODUCER_FORM. A Tron platformhoz való hozzáférés módjáról az 5.6. és az 5.9. pont ad tájékoztatást.

Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának alkalmazása keretében a költségek és az árak meghatározásához rendelkezésre bocsátani kívánt tényszerű információkat tartalmazó beadványokat az ezen értesítés közzétételétől számított 65 napon belül kell benyújtani a Bizottságnak. Az erre a célra felhasznált tényszerű információk kizárólag nyilvánosan hozzáférhető forrásokból vehetők.

Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében vett vélt jelentős torzulásokra irányuló vizsgálatához szükségesnek tartott információk összegyűjtése érdekében a Bizottság emellett kérdőívet bocsát Kína kormánya rendelkezésére is.

5.3.3. A független importőrökre ⁽¹⁰⁾vonatkozó vizsgálat ⁽¹¹⁾

A Bizottság felkéri a felülvizsgálat tárgyát képező terméket az érintett országból az Unióba importáló független importőrt – beleértve azokat is, amelyek nem működtek együtt a hatályban lévő intézkedésekhez vezető vizsgálatban – a vizsgálatban való részvételre.

⁽¹⁰⁾ A mintában kizárólag független, azaz az érintett országban működő gyártókkal kapcsolatban nem álló importőrök szerepelhetnek. A gyártókkal kapcsolatban álló importőröknek az exportáló gyártók kérdőívének I. mellékletét kell kitölteniük. Az Unió Vámcodek létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet 127. cikke szerint két személy akkor tekintendő egymással kapcsolatban állónak, ha: a) egymás üzleti vállalkozásának tisztviselői vagy igazgatói; b) jogilag elismert üzlettársak; c) alkalmazotti viszonyban állnak egymással; d) egy harmadik fél közvetlenül vagy közvetve tulajdonában tartja, ellenőrzi vagy birtokolja mindkettőjük kibocsátott, szavazati jogot biztosító részvényeinek vagy részesedéseinek 5 %-át vagy annál többet; e) egyikük közvetve vagy közvetlenül ellenőrzi a másikat; f) harmadik személy közvetve vagy közvetlenül mindkettőjüket ellenőrzi; g) együtt közvetlenül vagy közvetve ellenőriznek egy harmadik személyt; vagy h) ugyanannak a családnak a tagjai (HL L 343., 2015.12.29., 558. o.). A személyek kizárólag akkor minősülnek egy család tagjainak, ha a következő rokoni kapcsolatok valamelyikében állnak egymással: i. férj és feleség, ii. szülő és gyermek, iii. fivér és lánytestvér (akár vér szerinti, akár féltestvér), iv. nagyszülő és unoka, v. nagybácsi vagy nagynéni és unokaöcs vagy unokahúg, vi. após vagy anyós és vő vagy meny, vii. sógor és sógornő. Az Unió Vámcodek létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkének 4. pontja szerint „személy”: természetes személy, jogi személy, valamint olyan személyegyesülés, amely jogi személyiséggel nem rendelkezik, de ügyleti képességét az uniós vagy a nemzeti jog elismeri (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

⁽¹¹⁾ A független importőrök által szolgáltatott adatok e vizsgálat keretében a dömping meghatározásán kívül más szempontok elemzéséhez is felhasználhatók.

Tekintettel az e hatályvesztési felülvizsgálatban érintett független importőrök esetlegesen nagy számára, a vizsgálatnak a jogszabályi határidőn belül való lezárása érdekében a Bizottság a vizsgálat alá vonandó független importőrök számát egy minta kiválasztásával észszerű mértékűre korlátozhatja (a továbbiakban esetenként: mintavétel). A mintavételre az alaprendelet 17. cikkének megfelelően kerül sor.

Annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság felkéri az összes független importőrt – beleértve azokat is, amelyek nem működtek együtt a jelenlegi felülvizsgálat tárgyát képező intézkedésekhez vezető vizsgálatban –, illetve a nevükben eljáró képviselőiket, hogy jelentkezzenek a Bizottságnál. Ezeknek a feleknek az ezen értesítés közzétételétől számított 7 napon belül kell jelentkezniük, és egyúttal vállalatukról vagy vállalataikról az ezen értesítés mellékletében kért információkat a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk.

A Bizottság a független importőrök mintájának kiválasztásához szükségesnek tartott információk összegyűjtése érdekében emellett kapcsolatba léphet valamennyi ismert importőrszervezettel.

Ha mintavételre van szükség, akkor az importőrök kiválasztása történhet a felülvizsgálat tárgyát képező, az érintett országból érkező termék uniós értékesítéseinek azon legnagyobb reprezentatív mennyisége alapján, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható. A Bizottság az összes ismert független importőrt és importőrszervezetet értesíti arról, hogy mely vállalatok kerültek be a mintába.

Emellett a Bizottság a minta kiválasztásáról feljegyzést csatol az érdekelt felek számára betekintésre összeállított aktához. A minta kiválasztására vonatkozó esetleges észrevételeknek a mintával kapcsolatos értesítés dátumától számított 3 napon belül kell beérkezniük a Bizottsághoz.

A vizsgálatához szükségesnek tartott információk összegyűjtése érdekében a Bizottság kérdőíveket bocsát a mintába felvett független importőrök rendelkezésére. Ezeknek a feleknek eltérő rendelkezés hiányában a minta kiválasztására vonatkozó értesítés dátumától számított 30 napon belül kell kitöltve visszaküldeniük a kérdőívet.

A független importőrök számára összeállított kérdőív egy példánya megtekinthető az érdekelt felek számára betekintésre összeállított aktában és a Kereskedelmi Főigazgatóság honlapján (https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2533).

5.4. A kár folytatódása vagy megismétlődése valószínűségének megállapítására irányuló eljárás

Annak megállapításához, hogy valószínűsíthető-e az uniós gazdasági ágazatot ért kár folytatódása vagy megismétlődése, a Bizottság felkéri a felülvizsgálat tárgyát képező termék uniós gyártóit az általa folytatott vizsgálatban való részvételre.

5.4.1. Az uniós gyártókra vonatkozó vizsgálat

A Bizottság az uniós gyártókra vonatkozó vizsgálatához szükségesnek tartott információk összegyűjtése érdekében kérdőívet bocsát az egyedüli uniós gyártó, a HSWT France S.A.S. rendelkezésére.

Az említett uniós gyártónak – eltérő rendelkezés hiányában – az ezen értesítés közzétételétől számított 37 napon belül kell kitöltve visszaküldenie a kérdőívet.

A Bizottság felkéri a fentiekben nem említett uniós gyártókat és képviselői szervezeteket, hogy haladéktalanul, de legkésőbb az ezen értesítés közzétételétől számított 7 napon belül – lehetőleg e-mailben – jelentkezzenek és igényeljének kérdőívet.

Az uniós gyártók számára összeállított kérdőív egy példánya megtekinthető az érdekelt felek számára betekintésre összeállított aktában és a Kereskedelmi Főigazgatóság honlapján (https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2533).

5.5. Az uniós érdek vizsgálatára irányuló eljárás

Az alaprendelet 21. cikkének megfelelően abban az esetben, ha a dömping folytatódásának vagy megismétlődésének és a kár folytatódásának vagy megismétlődésének valószínűsége megerősítést nyer, a Bizottság meghatározza, hogy a dömpingellenes intézkedések fenntartása nem ellentétes-e az uniós érdekekkel.

A Bizottság felkéri az uniós gyártókat, az importőröket és képviselői szervezeteket, a felhasználókat és képviselői szervezeteket, a szakszervezeteket, valamint a fogyasztói képviselői szervezeteket, hogy szolgáltatassanak információkat az uniós érdekekkel kapcsolatban.

Az uniós érdek vizsgálatával kapcsolatos információkat eltérő rendelkezés hiányában az ezen értesítés közzétételétől számított 37 napon belül kell benyújtani. Az információk tetszőleges formában vagy a Bizottság által összeállított kérdőív kitöltésével nyújthatók be.

A kérdőívek – köztük a felülvizsgálat tárgyát képező termék felhasználói számára összeállított kérdőív – egy példánya megtekinthető az érdekelt felek számára betekintésre összeállított aktában és a Kereskedelmi Főigazgatóság honlapján (https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2533). Az alaprendelet 21. cikke alapján szolgáltatott információk mindazonáltal csak akkor vehetők figyelembe, ha azokat benyújtásukkor tényszerű, az információk érvényességét tanúsító bizonyítékokkal támasztják alá.

5.6. *Érdekelt felek*

A vizsgálatban való részvételhez az érdekelt feleknek, köztük az érintett országban működő gyártóknak, az uniós gyártóknak, az importőröknek és képviseleti szervezeteiknek, a felhasználóknak és képviseleti szervezeteiknek, a szakszervezeteknek, valamint a fogyasztói képviseleti szervezeteknek elsőként bizonyítaniuk kell, hogy tevékenységük és a felülvizsgálat tárgyát képező termék között objektív kapcsolat áll fenn.

Azokat az érintett országban működő gyártókat, uniós gyártókat, importőröket és képviseleti szervezeteiket, amelyek az 5.2., az 5.3. és az 5.4. pont szerinti eljárások keretében információkat szolgáltatottak, a Bizottság érdekelt félnek tekinti, amennyiben tevékenységük és a felülvizsgálat tárgyát képező termék között objektív kapcsolat áll fenn.

Más felek csak attól az időponttól fogva vehetnek részt a vizsgálatban érdekelt félként, amikor jelentkeznek, és csak akkor, ha tevékenységük és a felülvizsgálat tárgyát képező termék között objektív kapcsolat áll fenn. Az, hogy egy személy vagy szervezet érdekelt félnek minősül-e, nem érinti az alaprendelet 18. cikkének alkalmazását.

Az érdekelt felek számára betekintésre összeállított aktához a Tron.tdi platformon keresztül, a következő internetcímen lehet hozzáférni: <https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI>. A hozzáféréshez az oldalon található utasításokat kell követni. ⁽¹²⁾

5.7. *Egyéb írásbeli beadványok*

A Bizottság felkéri az érdekelt feleket, hogy ezen értesítés rendelkezéseinek megfelelően ismertessék álláspontjukat, szolgáltatassanak információkat, és mindezeket támasszák alá bizonyítékokkal. Ezeknek az információknak és az azokat alátámasztó bizonyítékoknak – eltérő rendelkezés hiányában – az ezen értesítés közzétételétől számított 37 napon belül kell beérkezniük a Bizottsághoz.

5.8. *A vizsgálatlal megbízott bizottsági szolgálatok előtti meghallgatás lehetősége*

Az érdekelt felek kérhetik a vizsgálatlal megbízott bizottsági szolgálatok előtti meghallgatásukat. A meghallgatás iránti kérelmet írásban, indoklással együtt kell benyújtani, és mellékelni kell hozzá annak összefoglalását, hogy az érdekelt fél a meghallgatás keretében mit kíván megvitatni. A meghallgatás az érdekelt felek által előzetesen írásban megjelölt kérdésekre korlátozódik.

A meghallgatás főszabályként nem használható fel az ügy keretében még rendelkezésre nem álló tényszerű információk bemutatására. Mindazonáltal a megfelelő ügyintézés céljából és annak érdekében, hogy a Bizottság szolgálatai továbbléphessenek a vizsgálatban, az érdekelt felek felkérhetők arra, hogy a meghallgatás után új tényszerű információkkal szolgáljanak.

5.9. *Az írásbeli beadványok benyújtása, a kitöltött kérdőívek megküldése és levelezés*

A Bizottsághoz piacvédelmi vizsgálatok céljára csak szerzői jogi védelem alatt nem álló információk nyújthatók be. Mielőtt az érdekelt felek olyan információkat és/vagy adatokat bocsátanának a Bizottság rendelkezésére, amelyekkel kapcsolatban harmadik felet szerzői jog illet meg, a szerzői jog jogosultjától külön engedélyt kell kérniük, amelyben az kifejezetten lehetővé teszi a Bizottság számára a) az információk és adatok e piacvédelmi eljárás keretében történő felhasználását, valamint b) az információknak és/vagy adatoknak az e vizsgálatban érdekelt felek felé olyan formában történő továbbítását, hogy azok gyakorolhassák védelemhez való jogukat.

Az érdekelt felek által benyújtott valamennyi olyan írásbeli beadványt – beleértve az ezen értesítésben kért információkat, a kitöltött kérdőíveket és a leveleket is –, amelyre vonatkozóan bizalmas kezelést kérelmeznek, „Sensitive” ⁽¹³⁾ (bizalmas) jelöléssel kell ellátni. A vizsgálat keretében információt benyújtó feleknek a bizalmas kezelésre irányuló kérelmüket meg kell indokolniuk.

A „Sensitive” jelöléssel ellátott információkat benyújtó érdekelt feleknek ezekről az információkról az alaprendelet 19. cikkének (2) bekezdése értelmében nem bizalmas jellegű összefoglalót is rendelkezésre kell bocsátaniuk, amelyet „For inspection by interested parties” (az érdekelt felek számára, betekintésre) jelöléssel kell ellátniuk. Ennek az összefoglalónak megfelelő részletességűnek kell lennie ahhoz, hogy a bizalmasan benyújtott információk lényege kielégítő mértékben megismerhető legyen belőle. Amennyiben a bizalmas információt benyújtó fél nem indokolja meg kellőképpen a bizalmas kezelésre irányuló kérelmét vagy nem bocsát rendelkezésre nem bizalmas jellegű összefoglalót a kért formában és minőségben, a Bizottság az információt figyelmen kívül hagyhatja, kivéve abban az esetben, ha megfelelő források kielégítően bizonyítják az információ helyességét.

⁽¹²⁾ Technikai probléma esetén kérjük, vegye fel a kapcsolatot a Kereskedelmi Főigazgatóság ügyfélszolgálatával (e-mail: trade-service-desk@ec.europa.eu, Tel. +32 22979797).

⁽¹³⁾ A „Sensitive” jelöléssel ellátott dokumentum az alaprendelet 19. cikke és a GATT 1994 VI. cikkének végrehajtásáról szóló WTO-megállapodás (dömpingellenes megállapodás) 6. cikke szerint bizalmas dokumentumnak minősül. A dokumentum az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.) 4. cikke értelmében is védelem alatt áll.

A Bizottság felkéri az érdekelt feleket, hogy minden beadványukat és kérelmüket a Tron.tdi platformon (<https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI>) keresztül, a meghatalmazásokat és a tanúsítványokat szkennelt formában mellékelve nyújtsák be. A Tron.tdi platform vagy e-mail használatával az érdekelt felek elfogadják a Kereskedelmi Főigazgatóság honlapján közzétett, „LEVELEZÉS AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGGAL PIACVÉDELMI ÜGYEKBEN” című dokumentumban foglalt, az elektronikus beadványokra alkalmazandó szabályokat: http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2014/june/tradoc_152573.pdf. Az érdekelt feleknek fel kell tüntetniük nevüket, címüket, telefonszámukat és érvényes e-mail-címüket, továbbá biztosítaniuk kell, hogy a megadott e-mail-cím működő, naponta ellenőrzött hivatalos e-mail-cím legyen. Az elérhetőségek megadása után a Bizottság kizárólag a Tron.tdi platformon keresztül vagy e-mailben kommunikál az érdekelt felekkel, kivéve, ha azok kifejezetten kérik a Bizottságtól a dokumentumok más kommunikációs csatornán történő megküldését, vagy ha a dokumentumot a jellegéből adódóan könyvelt levélpostai küldeményben kell elküldeni. Az érdekelt felek a Bizottsággal folytatott levelezésre vonatkozó további szabályokat és információkat, köztük a Tron.tdi platformon keresztül vagy e-mailben eljuttatott küldeményekre irányadó elveket megtalálják a fent említett, az érdekelt felekkel folytatott kommunikációra vonatkozó útmutatóban.

A Bizottság levelezési címe:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G
Office: CHAR 04/039
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Tron.tdi: <https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/tdi>

E-mail-címek:

a dömpinggel kapcsolatos kérdésekben:

TRADE-APM-DUMPING@ec.europa.eu

a kárral kapcsolatos kérdésekben:

TRADE-APM-INJURY@ec.europa.eu

6. A vizsgálat időkeretei

A vizsgálat az alaprendelet 11. cikke (5) bekezdésének megfelelően rendszeresen az ezen értesítés közzétételétől számított 12 hónapon belül – de 15 hónapon belül mindenképpen – lezárul.

7. Információszolgáltatás

Az érdekelt felek csak az ezen értesítés 5. pontjában meghatározott időkeretek között szolgáltathatnak információkat.

A vizsgálatnak a kötelezően előírt határidőkön belül való lezárása érdekében a Bizottság nem fogad el beadványokat az érdekelt felektől az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételek megtételére, valamint, ha alkalmazandó, az érdekelt felek újabb végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételek megtételére előírt határidő után.

8. Észrevételek fűzése más felek beadványaihoz

A védelemhez való jog garantálása érdekében az érdekelt feleknek rendelkezniük kell azzal a lehetőséggel, hogy észrevételeket fűzzenek a más érdekelt felek által benyújtott információkhoz. Ezekben az észrevételekben az érdekelt felek csak a más érdekelt felek beadványaiban tárgyalt kérdésekkel foglalkozhatnak, új kérdéseket nem vehetnek fel.

Az érdekelt feleknek a végleges ténymegállapításokról való tájékoztatása nyomán más érdekelt felek által megfogalmazott észrevételekben szereplő információkhoz fűzött észrevételeket – eltérő rendelkezés hiányában – a végleges ténymegállapításokra vonatkozó észrevételek megtételére előírt határidőt követő 5 napon belül kell benyújtani. Ha az érdekelt felek újabb végső tájékoztatást kapnak, az ezen újabb tájékoztatás nyomán más érdekelt felek által megfogalmazott észrevételeket – eltérő rendelkezés hiányában – az ezen újabb végső tájékoztatásra vonatkozó észrevételek megtételére előírt határidőt követő 1 napon belül kell benyújtani.

A fenti időkeretek nem sértik a Bizottság azon jogát, hogy kellően indokolt esetekben kiegészítő információkat kérjen az érdekelt felektől.

9. Az ezen értesítésben meghatározott határidők meghosszabbítása

Az ezen értesítésben meghatározott határidők az érdekelt felek kellően indokolt kérelmére meghosszabbíthatók.

Az ezen értesítésben meghatározott határidők meghosszabbítása csak kivételes körülmények fennállása esetén kérhető, és csak kellően indokolt esetben biztosítható. A kérdőívek kitöltésére rendelkezésre álló határidő rendszeren legfeljebb 3 nappal hosszabbítható meg, és a meghosszabbítás a szabályok értelmében legfeljebb 7 napra szólhat. Az eljárás megindításáról szóló értesítésben más információk benyújtására meghatározott határidők a kivételes körülmények fennállásának igazolása nélkül legfeljebb 3 nappal hosszabbíthatók meg.

10. Az együttműködés hiánya

Abban az esetben, ha az érdekelt felek valamelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy nem szolgáltatja ezeket az információkat határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, az alaprendelet 18. cikkének megfelelően megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetőek a rendelkezésre álló tények alapján.

Ha megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek valamelyike hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, ezek az információk figyelmen kívül hagyhatók, és a Bizottság a rendelkezésre álló tényekre támaszkodhat.

Ha az érdekelt felek valamelyike nem, vagy csak részben működik együtt, és ezért a ténymegállapítások alapjául az alaprendelet 18. cikkének megfelelően a rendelkezésre álló tények szolgálnak, az eredmény kedvezőtlenebb lehet e fél számára, mint ha együttműködött volna.

A számítógépes válaszadás elmaradása nem tekinthető az együttműködés hiányának, amennyiben az érdekelt fél igazolja, hogy a válasz kért formában történő elkészítése indokolatlan többletterheléssel vagy indokolatlan többletköltségekkel járna. Az érdekelt félnek ebben az esetben haladéktalanul fel kell vennie a kapcsolatot a Bizottsággal.

11. Meghallgató tisztviselő

Az érdekelt felek kérhetik a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő közreműködését. A meghallgató tisztviselő az eljárás folyamán megvizsgálja az iratbetekintési kérelmeket, a dokumentumok bizalmas kezelését érintő vitákat, a határidők meghosszabbítására vonatkozó kérelmeket, valamint az érdekelt felek vagy harmadik felek által a védelemhez való joguk gyakorlásával összefüggésben benyújtott kérelmeket.

A meghallgató tisztviselő meghallgatásokat szervezhet, és közvetíthet az érdekelt fél vagy felek és a Bizottság szolgálatai között annak érdekében, hogy az érdekelt felek maradéktalanul gyakorolhassák a védelemhez való jogukat. A meghallgató tisztviselő általi meghallgatás iránti kérelmet írásban, indoklással együtt kell benyújtani. A meghallgató tisztviselő megvizsgálja a kérelmek indokait. Ilyen meghallgatásra csak akkor kerülhet sor, ha az adott kérdést nem sikerült a Bizottság szolgálataival kellő időben rendezni.

A kérelmeket kellő időben, indokolatlan késedelem és az eljárás szabályszerű lefolytatásának veszélyeztetése nélkül kell benyújtani. Ezt szem előtt tartva az érdekelt feleknek a meghallgató tisztviselő közreműködését a közreműködésre okot adó esemény bekövetkezése után a lehető leghamarabb kérniük kell. Ha a meghallgatás iránti kérelmet nem a rendelkezésre álló időkereteken belül nyújtják be, a meghallgató tisztviselő megvizsgálja a késve beérkező kérelem indokait, a benne felvetett kérdések jellegét és e kérdéseknek a védelemhez való jog gyakorlására kifejtett hatását, továbbá figyelembe veszi a megfelelő ügyintézéshez és a vizsgálat időben történő lezárásához fűződő érdeket.

További információk, valamint a meghallgató tisztviselő elérhetősége és internetes oldalai a Kereskedelmi Főigazgatóság honlapján található: <http://ec.europa.eu/trade/trade-policy-and-you/contacts/hearing-officer/>.

12. Lehetőség az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti felülvizsgálat kérésére

Mivel e hatályvesztési felülvizsgálat megindítása az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban történik, ténymegállapításai nem a meglévő intézkedések módosítását, hanem – az alaprendelet 11. cikkének (6) bekezdésével összhangban – azok hatályon kívül helyezését vagy fenntartását eredményezik.

Ha az érdekelt felek valamelyike úgy véli, hogy az intézkedések esetleges módosítása érdekében szükséges azok felülvizsgálata, kérheti az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti felülvizsgálat megindítását.

Az ilyen, az ezen értesítés tárgyát képező hatályvesztési felülvizsgálatról függetlenül lefolytatandó felülvizsgálatot kérő felek a fent megadott címen léphetnek kapcsolatba a Bizottsággal.

13. A személyes adatok kezelése

A Bizottság az e vizsgálat során gyűjtött valamennyi személyes adatot az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁴⁾ megfelelően kezeli.

A Bizottság piacvédelmi tevékenysége során végzett személyesadat-kezelésről a magánszemélyeket tájékoztató adatvédelmi nyilatkozat megtekinthető a Kereskedelmi Főigazgatóság honlapján: <http://ec.europa.eu/trade/policy/accessing-markets/trade-defence/>.

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

MELLÉKLET

☐	„Sensitive” version (bizalmas változat)
☐	Version „For inspection by interested parties” (az érdekelt felek számára, betekintésre)
(Jelölje meg a megfelelő négyzetet!)	

**A KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁGBÓL SZÁRMAZÓ ASZPARTÁM BEHOZATALÁRA
ALKALMAZANDÓ DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK HATÁLYVESZTÉSI FELÜLVIZSGÁLATA**

INFORMÁCIÓK A FÜGGETLEN IMPORTŐRÖK MINTÁJÁNAK KIVÁLASZTÁSÁHOZ

Ez az űrlap arra szolgál, hogy segítséget nyújtson a független importőröknek az eljárás megindításáról szóló értesítés 5.3.3. pontjában kért mintavételi információk megadásában.

Mind a „Sensitive” (bizalmas), mind a „For inspection by interested parties” (az érdekelt felek számára, betekintésre) jelöléssel ellátott változatot az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglaltak szerint vissza kell küldeni a Bizottságnak.

1. NÉV ÉS KAPCSOLATTARTÁSI ADATOK

Adja meg vállalatáról a következő adatokat:

Vállalat neve	
Cím	
Kapcsolattartó	
E-mail-cím	
Telefon	
Fax	

2. FORGALOM ÉS ÉRTÉKESÍTÉSI VOLUMEN

Adja meg euróban (EUR) a felülvizsgálati időszakra vonatkozóan vállalata teljes forgalmát, az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározottak szerinti aszpartámnak az Unióba való behozatalával elért forgalmat és e behozatal tömegét, valamint a Kínából történő behozatalt követően a behozatalnak az Unió piacán való viszonteladásával elért forgalmat és e viszonteladás tömegét. Adja meg a tömeg mértékegységét.

	Tonna	Érték euróban (EUR)
Vállalatának teljes forgalma euróban (EUR)		
A Kínából származó, a felülvizsgálat tárgyát képező termék Unióba való behozatala		
A felülvizsgálat tárgyát képező terméknek az Unió piacán való viszonteladása a Kínából való behozatalt követően		

3. VÁLLALATA ÉS AZ AZZAL KAPCSOLATBAN ÁLLÓ ⁽¹⁾VÁLLALATOK TEVÉKENYSÉGE

Adja meg vállalata, valamint a felülvizsgálat tárgyát képező termék gyártásában és/vagy (exportra történő és/vagy belföldi) értékesítésében érintett, vállalatával kapcsolatban álló valamennyi vállalat tevékenységének pontos leírását (sorolja fel őket, és adja meg, hogy milyen viszonyban állnak vállalatával). Ilyen tevékenység lehet többek között a felülvizsgálat tárgyát képező termék megvásárlása vagy alvállalkozás keretében történő gyártása, illetve a felülvizsgálat tárgyát képező termék feldolgozása vagy az azzal való kereskedés.

A vállalat neve és székhelye	Tevékenység	Kapcsolat jellege

4. EGYÉB INFORMÁCIÓK

Adjon meg minden olyan egyéb információt, amely Ön szerint segítheti a Bizottságot a minta kiválasztásában.

5. NYILATKOZAT

A fenti információk megadásával vállalata hozzájárul a mintába való esetleges felvételéhez. A mintába való felvétel esetén vállalatának kérdőívet kell kitöltenie, és hozzá kell járulnia ahhoz, hogy válaszában hitelessége helyszíni vizsgálat keretében ellenőrzésre kerüljön. Ha vállalata úgy nyilatkozik, hogy nem járul hozzá a mintába való esetleges felvételéhez, akkor a vizsgálat során nem együttműködő vállalatnak minősül. A nem együttműködő importőrök esetében a Bizottság ténymegállapításainak alapjából a rendelkezésre álló tények szolgálnak, így az eredmény kedvezőtlenebb lehet a vállalat számára, mint ha együttműködött volna.

A meghatalmazott tisztségviselő aláírása:

A meghatalmazott tisztségviselő neve és beosztása:

Dátum:

⁽¹⁾ Az Unió Vámcodekx létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet 127. cikke szerint két személy akkor tekintendő egymással kapcsolatban állónak, ha: a) egymás üzleti vállalkozásának tisztségviselői vagy igazgatói; b) jogilag elismert üzlettársak; c) alkalmazotti viszonyban állnak egymással; d) egy harmadik fél közvetlenül vagy közvetve tulajdonában tartja, ellenőrzi vagy birtokolja mindkettőjük kibocsátott, szavazati jogot biztosító részvényeinek vagy részesedéseinek 5 %-át vagy annál többet; e) egyikük közvetve vagy közvetlenül ellenőrzi a másikat; f) harmadik személy közvetve vagy közvetlenül mindkettőjüket ellenőrzi; g) együtt közvetlenül vagy közvetve ellenőriznek egy harmadik személyt; vagy h) ugyanannak a családnak a tagjai (HL L 343., 2015.12.29., 558. o.). A személyek kizárólag akkor minősülnek egy család tagjainak, ha a következő rokoni kapcsolatok valamelyikében állnak egymással: i. férj és feleség, ii. szülő és gyermek, iii. fivér és lánytestvér (akár vér szerinti, akár féltestvér), iv. nagyszülő és unoka, v. nagybácsi vagy nagynéni és unokaöcs vagy unokahúg, vi. após vagy anyós és vő vagy meny, vii. sógor és sógornő. Az Unió Vámcodekx létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkének 4. pontja szerint „személy”: természetes személy, jogi személy, valamint olyan személyegyesülés, amely jogi személyiséggel nem rendelkezik, de üzleti képességét az unió vagy a nemzeti jog elismeri (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

Értesítés egyes dömpingellenes intézkedések hatályvesztéséről

(2021/C 303/10)

A Bizottság értesítést tesz közzé arról, hogy miután az alábbi dömpingellenes intézkedés közelgő hatályvesztéséről szóló értesítés ⁽¹⁾ közzétételét követően nem nyújtottak be megfelelően indokolt felülvizsgálati kérelmet, a szóban forgó intézkedés hatályát fogja veszteni.

Ez az értesítés az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 11. cikke (2) bekezdésének megfelelően kerül közzétételre.

Termék	Származási vagy exportáló ország(ok)	Intézkedések	Hivatkozás	A hatályvesztés időpontja ⁽¹⁾
Kiváló fáradási tulajdonsággal rendelkező betonacélrudak	Kínai Népköztársaság	Dömpingellenes vám	A Bizottság (EU) 2016/1246 végrehajtási rendelete (2016. július 28.) a Kínai Népköztársaságból származó kiváló fáradási tulajdonsággal rendelkező betonacélrudak behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 204., 2016.7.29., 70. o.)	2021.7.30.

⁽¹⁾ Az intézkedés az ezen oszlopban feltüntetett napon éjfélkor (0.00-kor) veszti hatályát.

⁽¹⁾ HL C 366., 2020.10.30., 12. o.

⁽²⁾ HL L 176., 2016.6.30., 21. o.

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

ÁLLAMI TÁMOGATÁS – OLASZORSZÁG

SA.55678. (2019/NN) számú állami támogatás – Új kölcsön az Alitalia részére

Felhívás észrevételek benyújtására az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének (2) bekezdése értelmében

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2021/C 303/11)

2020. február 28-án kelt levelével, amelynek hiteles nyelvi változata megtalálható ezen összefoglaló végén, a Bizottság értesítette Olaszországot arról, hogy a fent említett intézkedéssel kapcsolatosan az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról határozott.

Az érdekeltek a bizottsági eljárás tárgyát képező intézkedésre vonatkozó észrevételeiket az alábbi összefoglaló és az annak végén található levél közzétételét követően egy hónapon belül tehetik meg az alábbi címen:

European Commission (Európai Bizottság)
Directorate-General Competition (Versenypolitikai Főigazgatóság)
State Aid Greffe (Állami Támogatások Iktatási Osztálya)
1049 Bruxelles/Brussel
Fax +32 22961242
Stateaidgreffe@ec.europa.eu

Az észrevételeket a Bizottság továbbítja Olaszországnak. Az észrevételek benyújtói kérésüket megindokolva, írásban kérhetik adataik bizalmas kezelését.

AZ ÖSSZEFOGLALÓ SZÖVEGE

Eljárás

A Bizottsághoz 2019 novemberében két panasz érkezett egy új, 400 millió EUR összegű állami kölcsönről (a továbbiakban: 400 millió EUR összegű kölcsön), amelyet Olaszország nyújtott az Alitalia S.A.I. S.p.A. in amministrazione straordinaria (Alitalia SAI) és az Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria (a továbbiakban: Cityliner; a továbbiakban együtt: Alitalia).

A panaszosok szerint a kölcsön jogellenes és a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatás volt, mert Olaszország nem jelentette be nyújtását és folyósítását, és mert az Alitalia gazdasági helyzete és múltja miatt egyetlen piacgazdasági hitelező sem lett volna kész ilyen kölcsönt nyújtani.

Olaszország korábban, 2017 májusában már nyújtott egy 600 millió EUR összegű kölcsönt az Alitaliának. Ugyanabban a hónapban három légitársaság hivatalos panaszt nyújtott be, mert megítélésük szerint a kölcsön állami támogatásnak minősült. Ezt az állami kölcsönt 2017. november 5-ig kellett volna törleszteni, amikorra a tervek szerint az Alitalia eszközeit értékesítették volna. Mivel az értékesítési eljárás sikertelennek bizonyult, Olaszország 2017 októberében egy újabb, 300 millió EUR összegű kölcsönt nyújtott az Alitalia részére. Olaszország 2018 januárjában a megmentési és

szerkezetátalakítási iránymutatás⁽¹⁾ alapján, megmentési támogatásként bejelentette a két, összesen 900 millió EUR összegű kölcsönt (a továbbiakban: 900 millió EUR összegű kölcsön). A Bizottság 2018 áprilisában hivatalos vizsgálati eljárást indított, mert előzetesen úgy ítélte meg, hogy a 900 millió EUR összegű kölcsön állami támogatásnak tekinthető, és mert súlyos kétségeket táplált annak a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően. Ez a vizsgálat jelenleg is folyamatban van.

A Bizottság által indított eljárás tárgyát képző támogatás ismertetése

Olaszország 2019-ben, a 2019. október 26-án elfogadott 124. sz. törvényerejű rendelettel 400 millió EUR összegű kölcsönt nyújtott az Alitaliának és egyes, ugyanahhoz a vállalatcsoporthoz tartozó, szintén rendkívüli igazgatás alatt álló vállalkozásoknak (nevezetesen a Citylinernek).

„Az Alitalia – Società Aerea Italiana S.p.A. és az Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria által nyújtott szolgáltatások folytonosságának biztosítását célzó sürgős intézkedésekről” szóló 137. sz. törvényerejű rendelet⁽²⁾ 2019. december 2-án hatályon kívül helyezte és felváltotta a 2019. évi 124. sz. törvényerejű rendelet 54. cikkét, és megerősítette a 2019. évi 124. sz. törvényerejű rendelet 54. cikkében meghatározott 400 millió EUR összegű 2019. évi kölcsön nyújtását. „Az Alitalia – Società Aerea Italiana S.p.A. és az Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria által nyújtott szolgáltatások folytonosságának biztosítását célzó sürgős intézkedésekről” szóló, 2019. december 2-i 137. sz. törvényerejű rendelet törvénybe iktatásáról és egyidejű módosításáról” szóló 2020. évi 2. sz. törvény⁽³⁾ 2020. január 30-án módosította és törvénybe iktatta a 2019. évi 137. sz. törvényerejű rendeletet.

A Bizottság 2019. december 16-án levélben továbbította az olasz hatóságoknak a második panaszt, és – mivel a 2019. november 12-i információkérésre nem kapott választ az olasz hatóságoktól – azonnali választ kért a 2019. november 12-i információkérésre, amennyiben az olasz hatóságok észrevételeket kívánnak tenni. Olaszország 2020. január 6-án válaszolt.

Olaszország nem jelentette be a kölcsönt az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének (3) bekezdése alapján.

Az intézkedés értékelése

A Bizottság előzetesen úgy ítéli meg, hogy az intézkedés az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősülhet.

A rendelkezésére álló információk alapján a Bizottság úgy ítéli meg különösen, hogy a 400 millió EUR összegű kölcsön az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában gazdasági előnyhöz juttathatta az Alitaliát. A Bizottságnak az alábbiak miatt kétségei vannak afelől, hogy alkalmazható-e erre az esetre a piacgazdasági szereplő teszt, valamint hogy – ettől függetlenül – Olaszország a 400 millió EUR összegű kölcsön nyújtásakor nyereségorientált piacgazdasági szereplőként járt-e el:

- az Alitalia pénzügyi helyzete az elmúlt időszakban, különös tekintettel arra, hogy a vállalkozás nem tudta törleszteni a 2017-ben kapott 900 millió EUR összegű kölcsönt, de még annak kamatait sem,
- az Alitalia negatív pénzforgalma,
- az Alitalia piaci hitelképességét alátámasztó információk hiánya,
- az arra vonatkozó kontrafaktuális elemzés hiánya, hogy az állam jobban járt-e az Alitalia tulajdonában lévő eszközök értékesítésének biztosításával és ezen keresztül az Alitaliával szembeni kitettsége növelésével, mint a vállalkozás felszámolásával, amelyre a 400 millió EUR összegű állami kölcsön nyújtása nélkül valószínűsíthetően sor került volna.

Olaszország nem szolgáltatott olyan információkat, amelyek lehetővé tennék a Bizottság számára, hogy értékelje a 400 millió EUR összegű kölcsönnek a belső piaccal való összeegyeztethetőségét.

(1) A Bizottság közleménye: Iránymutatás a nehéz helyzetben lévő, nem pénzügyi vállalkozásoknak nyújtott megmentési és szerkezetátalakítási állami támogatásról (HL C 249., 2014.7.31., 1. o.).

(2) Decreto Legge 2 Dicembre 2019, n. 137 „Misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia – Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria”, Hivatalos Lap 282. sz., 2019. december 2.

(3) Legge 30 Gennaio 2020, n. 2 „Conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 2 dicembre 2019, n. 137, recante misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia – Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria” (GU Serie Generale no. 25, 2020. január 31).

Mivel a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az Alitalia a megmentési és szerkezetátalakítási iránymutatás értelmében nehéz helyzetben lévő vállalkozás, a Bizottság a 400 millió EUR összegű kölcsönnek a belső piaccal való összeegyeztethetőségét kizárólag abból kiindulva tudja értékelni, hogy az a megmentési és szerkezetátalakítási iránymutatás értelmében szerkezetátalakítási támogatás. Az iránymutatás rögzíti azokat a szabályokat és feltételeket, amelyek alapján értékelhető, hogy a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott támogatás az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető-e a belső piaccal. A Bizottság előzetesen arra a következtetésre jutott, hogy az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja összefüggésében az alábbi megfontolások miatt kétséges az intézkedéseknek a belső piaccal való összeegyeztethetősége.

Olaszország nem szolgált bizonyítékokkal arra nézve, hogy a 400 millió EUR összegű kölcsön nyújtása egy jól körülhatárolt közös érdekű célkitűzéshez való hozzájárulás érdekében történt, olyan szociális nehézségek megelőzése vagy olyan piaci hiányosságok kiküszöbölése érdekében, amelyek szükségessé tették a vállalkozás hosszú távú életképességének biztosítását.

A megmentési és szerkezetátalakítási iránymutatás 3. szakaszában meghatározott összeegyeztethetőségi kritériumok egy része esetében az értékelésnek előfeltétele a közös érdekű célkitűzés meglétének megállapítása. Ebből következően az eljárás jelenlegi szakaszában a Bizottság nem tudja megítélni, hogy az ilyen célkitűzéssel összefüggő állami beavatkozás szükséges volt-e, megfelelő volt-e, rendelkezett-e ösztönző hatással, a minimumra korlátozódott-e, illetőleg negatívan hatott-e a versenyre vagy a tagállamok közötti kereskedelemre.

Emellett a Bizottság nem engedélyez további támogatást azokban az esetekben, amikor a kedvezményezett az elmúlt tíz évben már részesült megmentési támogatásban, szerkezetátalakítási támogatásban vagy ideiglenes szerkezetátalakítási támogatásban („először és utoljára” elv). Mivel a 2018. évi eljárásindító határozat értelmében előfordulhat, hogy az Alitalia a 2017-ben nyújtott 900 millió EUR összegű kölcsön révén már részesült megmentési támogatásban, a Bizottságnak súlyos kétségei vannak afelől, hogy tiszteletben tartották-e az „először és utoljára” elvet.

A fenti megfontolások alapján a Bizottság kétségeket táplál az intézkedésnek a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, ezért a 400 millió EUR összegű kölcsön tekintetében hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról határozott.

Az (EU) 2015/1589⁽⁴⁾ tanácsi rendelet 16. cikkének megfelelően valamennyi jogellenes támogatás visszatéríthető a kedvezményezettrel.

⁽⁴⁾ A Tanács (EU) 2015/1589 rendelete (2015. július 13.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról (HL L 248., 2015.9.24., 9. o.).

A LEVÉL SZÖVEGE

Con la presente la Commissione desidera informare l'Italia che, dopo avere esaminato le informazioni a sua disposizione relative al prestito in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 108, paragrafo 2, del trattato sul funzionamento dell'Unione europea („TFUE”).

1. PROCEDIMENTO

- (1) Nel maggio 2017 Alitalia - Società Aerea Italiana S.p.A. in amministrazione straordinaria („Alitalia SAI”) e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria („Cityliner”, una controllata regionale interamente detenuta da Alitalia) sono state poste in amministrazione straordinaria ai sensi della normativa nazionale in materia di insolvenza con decreti del ministero dello Sviluppo economico italiano, rispettivamente del 2 e del 12 maggio 2017, e dichiarate insolventi con sentenze rese dal Tribunale di Civitavecchia l'11 e il 26 maggio 2017. Ai fini della presente decisione, Alitalia SAI e Cityliner sono congiuntamente citate come „Alitalia”.
- (2) Il 26 ottobre 2019 l'Italia ha adottato il decreto-legge n. 124 „Disposizioni urgenti in materia fiscale e per esigenze indifferibili” („decreto-legge 124/2019”) ⁽⁵⁾ il cui articolo 54 dispone la concessione, nel corso del 2019, di un prestito di 400 milioni di EUR a favore di Alitalia (il „prestito del 2019”).
- (3) Il 7 novembre 2019 un'impresa che desidera rimanere anonima ha presentato alla Commissione una denuncia (la „prima denuncia”) con la quale asseriva che, con il prestito del 2019, l'Italia aveva concesso un aiuto di Stato illegale e incompatibile ad Alitalia.
- (4) Poiché il prestito del 2019 non era stato notificato, il 7 novembre 2019 la Commissione ha iscritto la denuncia nel registro degli aiuti di Stato non notificati.
- (5) Il 12 novembre 2019 la Commissione ha inviato alle autorità italiane una richiesta di informazioni relativa al presunto aiuto di Stato a favore di Alitalia con allegata la prima denuncia affinché potessero formulare le loro osservazioni al riguardo.
- (6) Il 27 novembre 2019 una seconda impresa che desidera rimanere anonima ha presentato alla Commissione una denuncia (la „seconda denuncia”) di contenuto analogo alla prima, ovvero nella quale si asseriva che il prestito del 2019 costituiva un aiuto di Stato illegale e incompatibile.
- (7) Il 2 dicembre 2019, il decreto-legge n. 137 „Misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia - Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria” („decreto-legge 137/2019”) ⁽⁶⁾ ha abrogato l'articolo 54 del decreto-legge 124/2019 e l'ha sostituito con una nuova disposizione che conferma la concessione del prestito del 2019.
- (8) Il 16 dicembre 2019 la Commissione ha inviato alle autorità italiane una lettera con la quale trasmetteva loro la seconda denuncia affinché potessero presentare eventuali osservazioni al riguardo e sollecitava una risposta immediata alla richiesta di informazioni del 12 novembre 2019.
- (9) Il 6 gennaio 2020 l'Italia ha replicato alla lettera della Commissione del 16 dicembre 2019. Nella risposta l'Italia ha fornito una sintesi dei principali sviluppi finanziari riguardanti Alitalia negli ultimi mesi del 2019 e ha affrontato alcuni punti sollevati nelle denunce in merito ai prestiti del 2019.

⁽⁵⁾ Decreto-legge 26 ottobre 2019, n. 124, „Disposizioni urgenti in materia fiscale e per esigenze indifferibili” (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 252 del 26 ottobre 2019).

⁽⁶⁾ Decreto-legge 2 dicembre 2019, n. 137, „Misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia - Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria” (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 282 del 2 dicembre 2019).

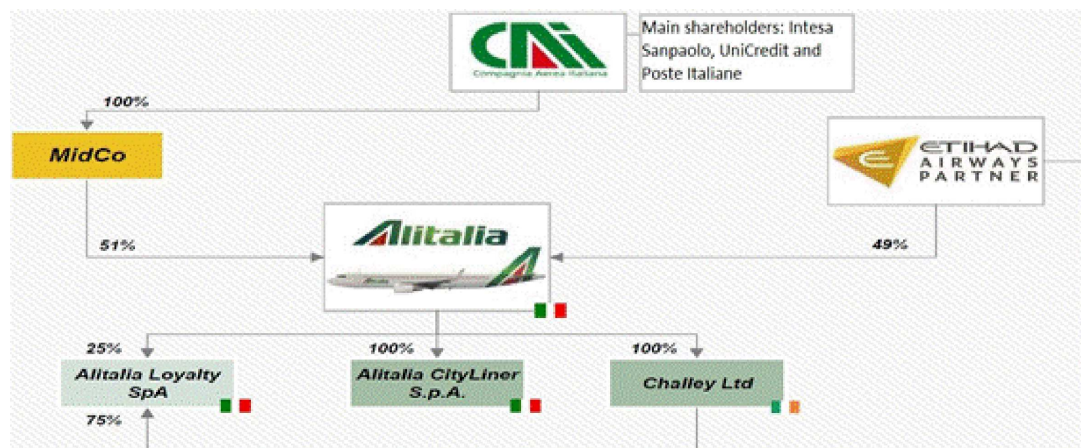
- (10) Il 30 gennaio 2020 la legge n. 2, „Conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 2 dicembre 2019, n. 137, recante misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia – Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria” (la „legge 2/2020”) ⁽⁷⁾, ha modificato e convertito il decreto-legge 137/2019.

2. IL BENEFICIARIO DEL PRESTITO DEL 2019

- (11) Il beneficiario del prestito del 2019 è Alitalia come definita al punto (1), ossia Alitalia SAI e Cityliner.
- (12) Alitalia SAI è una società operante nel settore del trasporto aereo, con sede a Fiumicino (Roma). È detenuta al 49 % da Etihad Investment Holding Company LLC e al 51 % da MIDCO S.p.A. („Midco”), la quale, a sua volta, è di proprietà al 100 % di Compagnia Aerea Italiana S.p.A. („CAI”).
- (13) Quando è stata posta in amministrazione straordinaria, Alitalia SAI deteneva la totalità del capitale azionario di Alitalia Cityliner e di Challey Ltd („Challey”).
- (14) Cityliner è una compagnia aerea regionale interamente di proprietà di Alitalia SAI ⁽⁸⁾, che opera in qualità di fornitore di capacità di trasporto (*capacity provider*) per Alitalia SAI ⁽⁹⁾ coprendo una parte della rete a corto raggio.
- (15) Challey è una sub-holding con sede in Irlanda che controlla diverse altre sub-holding, anch'esse con sede in Irlanda (congiuntamente: le „controllate irlandesi”), le quali possiedono l'intera flotta di aeromobili registrati in Irlanda utilizzata sia da Alitalia SAI che da Cityliner nonché partecipazioni di minoranza in altre società partecipate. Cityliner è un'impresa „captive” il cui reddito e rendimento finanziario dipendono direttamente dalla società madre, Alitalia SAI, la quale è il partner commerciale quasi esclusivo di Cityliner. Challey e le controllate irlandesi non sono in amministrazione straordinaria. Il grafico 1 illustra la struttura dell'azionariato di Alitalia e la tabella 1 mostra l'azionariato di Compagnia Aerea Italiana S.p.A. („CAI” ⁽¹⁰⁾, che detiene il 51 % di Alitalia SAI tramite Midco) al 16 ottobre 2017.

Grafico 1

Struttura dell'azionariato del gruppo Alitalia

⁽⁷⁾ Legge 30 gennaio 2020, n. 2, „Conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 2 dicembre 2019, n. 137, recante misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia – Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria” (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 25 del 31 gennaio 2020).

⁽⁸⁾ Cfr. il decreto del ministro dello Sviluppo economico del 12 maggio 2017, con il quale Cityliner è ammessa alla procedura di amministrazione straordinaria, accessibile al pubblico sul sito Internet dell'amministrazione straordinaria: www.falccoweb.it/home/pdf/alitalia/estensione_procedura.pdf.

⁽⁹⁾ Cfr. il punto 85 a pagina 55 e segg. della „Relazione sulle cause di insolvenza di Alitalia e Cityliner” del 26 gennaio 2018 redatta dai commissari straordinari e pubblicata sul sito Internet della procedura di amministrazione straordinaria di Alitalia: http://www.falccoweb.it/home/pdf/alitalia/relazione_cause_insolvenza.pdf.

⁽¹⁰⁾ Tra gli azionisti principali di CAI con una partecipazione pari o inferiore all'1 % figurano Factorit S.p.A. (1 %), Macca Srl (0,96 %) e la quota residua di Air France-KLM (0,73 % rispetto al 25 % nel 2009).

Tabella 1

Struttura dell'azionariato di CAI, maggio 2019 Per quanto noto alla Commissione, la struttura dell'azionariato rimane invariata.

Struttura dell'azionariato di CAI, maggio 2019	Azionisti
Unicredit S.p.A	36,59
Intesa Sanpaolo	27,48
Banca Popolare di Sondrio Società Cooperativa per Azioni	9,11
Atlantia S.p.A	6,52
Banca Monte dei Paschi di Siena S.p.A	6,11
MPS Leasing & Factoring S.p.A	3,97
IMMSI S.p.A	2,18
Poste Italiane S.p.A	2,02
PIRELLI & C.S.P.A.	1,4
Altri azionisti con meno dell'1%	4,62
Totale	100

- (16) Dall'acquisizione da parte di CAI S.p.A. nel 2008, il gruppo Alitalia ha costantemente registrato perdite. Ciò si riflette nella situazione finanziaria di Alitalia SAI e Cityliner che costituiscono la maggior parte delle attività finanziarie del gruppo. All'inizio del 2017 il gruppo Alitalia ha cercato di rimettersi in carreggiata con un ambizioso piano di riduzione dei costi di oltre [...] di EUR (il „piano di risanamento”), gestito principalmente dal suo azionista esistente Etihad, che avrebbe dovuto spianare la strada a un finanziamento supplementare (2 miliardi di EUR, di cui 900 milioni di EUR di fondi nuovi). Il piano di risanamento doveva essere attuato mediante una procedura prefallimentare ⁽¹⁾ per la quale ⁽²⁾ era necessario ottenere l'accordo del personale ⁽³⁾. L'accordo è stato tuttavia respinto in esito a un referendum aziendale tenutosi il 24 aprile 2017, poiché le misure proposte per ridurre i costi del lavoro prevedevano, tra l'altro, un taglio salariale medio del [...] %. Dato che non è stato possibile attuare il piano di risanamento e gli azionisti non hanno apportato finanziamenti supplementari, Alitalia ha dichiarato fallimento a norma della legge fallimentare italiana.
- (17) Di conseguenza, nel maggio 2017 (cfr. il punto (1)) Alitalia SAI è stata posta in amministrazione straordinaria ⁽⁴⁾ e dichiarata insolvente con sentenza del Tribunale di Civitavecchia.

⁽¹⁾ Articolo 67 del Regio Decreto 16 marzo 1942, n. 267 — Disciplina del fallimento, del concordato preventivo, dell'amministrazione controllata e della liquidazione coatta amministrativa (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 81 del 6 aprile 1942) (la „legge fallimentare italiana”).

⁽²⁾ Un „piano attestato di risanamento” a norma dell'articolo 67, comma 3, lettera d), della legge fallimentare italiana è una procedura per le imprese che si trovano in difficoltà finanziarie temporanee, ovvero difficoltà finanziarie che possono essere superate data la loro specifica natura reversibile e la disponibilità di risorse adeguate. Secondo tale procedura, gli sforzi di risanamento sono gestiti dall'impresa e non dal giudice.

⁽³⁾ Secondo la relazione dei commissari straordinari dell'11 luglio 2018, al 31 dicembre 2017, il gruppo Alitalia registrava 11 755 contratti di lavoro corrispondenti a 10 871 dipendenti a tempo pieno occupati presso Alitalia S.p.A. e Cityliner. Il 31 dicembre 2016 vi erano 10 781 equivalenti a tempo pieno alle dipendenze del gruppo Alitalia.

⁽⁴⁾ Alitalia e Cityliner sono state poste in amministrazione straordinaria ai sensi del decreto-legge 23 dicembre 2003, n. 347, „Misure urgenti per la ristrutturazione industriale di grandi imprese in stato di insolvenza (Gazzetta Ufficiale - Serie generale n. 298 del 24 dicembre 2003) in combinato disposto con il decreto legislativo 8 luglio 1999, n. 270. „Nuova disciplina dell'amministrazione straordinaria delle grandi imprese in stato di insolvenza, a norma dell'articolo 1 della legge 30 luglio 1998, n. 274” (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 185 del 9 agosto 1999). Il decreto legislativo 8 luglio 1999, n. 270 disciplina la procedura di amministrazione straordinaria, ovvero una procedura di insolvenza per le grandi imprese finalizzata al salvataggio e alla conservazione del loro valore attraverso la prosecuzione delle attività fino alla ristrutturazione o alla cessione degli attivi. Le imprese sono ammesse all'amministrazione straordinaria solo qualora si ritenga possibile che ritrovino una situazione di redditività economica.

- (18) Alitalia SAI ha controllato la gestione di Cityliner e ne ha coordinato le attività fino all'ammissione alla procedura di amministrazione straordinaria. In seguito all'insolvenza di Alitalia SAI, anche Cityliner è stata dichiarata insolvente ⁽¹⁵⁾ e, ai sensi delle disposizioni che consentivano l'estensione dell'amministrazione straordinaria alle società del gruppo Alitalia ⁽¹⁶⁾, è stata ammessa all'amministrazione straordinaria.

3. IL PRESTITO DEL 2019

- (19) Il prestito del 2019 è stato disposto dall'articolo 54 del decreto-legge 124/2019 (cfr. il punto (2)). Si tratta di un prestito di 400 milioni di EUR concesso a favore di Alitalia.
- (20) Ai sensi dell'articolo 54 del decreto-legge 124/2019, il prestito del 2019 è prioritario rispetto a ogni altro debito contratto da Alitalia in amministrazione straordinaria e rispetto a tutti i debiti contratti prima che Alitalia fosse posta in amministrazione straordinaria. Il prestito del 2019 è concesso con applicazione di interessi al tasso Euribor a sei mesi, maggiorato di 1 000 punti base, ed è da restituirsi entro sei mesi dall'erogazione.
- (21) Il 2 dicembre 2019 l'Italia ha adottato il decreto-legge 137/2019 (cfr. il punto (7)) che abroga e sostituisce l'articolo 54 del decreto-legge 124/2019. Il decreto-legge 137/2019 ha in sostanza ripreso le disposizioni su cui si fonda il prestito del 2019, specificando ad integrazione che lo scopo del prestito era di consentire di pervenire al trasferimento dei complessi aziendali facenti capo ad Alitalia. Il decreto-legge 137/2019 disponeva altresì che il programma di cessione fosse integrato da un piano di riorganizzazione volto a ristrutturare e razionalizzare le attività aziendali di Alitalia; tale piano doveva essere elaborato dal commissario straordinario ed era soggetto all'approvazione del ministero dello Sviluppo economico ai sensi dell'articolo 60 del decreto legislativo 8 luglio 1999, n. 270, „Nuova disciplina dell'amministrazione straordinaria delle grandi imprese in stato di insolvenza, a norma dell'articolo 1 della legge 30 luglio 1998, n. 274” ⁽¹⁷⁾. Il termine per espletare la procedura necessaria per pervenire al trasferimento dei complessi aziendali di Alitalia, a seguito dell'esecuzione del piano di riorganizzazione, è stato fissato al 31 maggio 2020.
- (22) Con decreto del ministero dello Sviluppo economico di concerto con il ministero dell'Economia e delle finanze, del 21 dicembre 2019, è stata disposta l'erogazione integrale ad Alitalia del prestito del 2019.
- (23) La legge 30 gennaio 2020, n. 2, ha convertito il decreto-legge 137/2019. La legge 2/2020 apporta le seguenti modificazioni al decreto-legge 137/2019: i) precisa che il prestito e gli interessi devono essere rimborsati entro sei mesi dall'erogazione; ii) dispone che il programma elaborato dall'organo commissariale tenga conto dei livelli occupazionali e dell'unità operativa dei complessi aziendali.

4. INFORMAZIONI GENERALI

- (24) Prima dell'erogazione del prestito del 2019, nel maggio 2017 l'Italia aveva concesso ad Alitalia un prestito di 600 milioni di EUR ⁽¹⁸⁾ che nell'ottobre 2017 era stato integrato da un prestito aggiuntivo di 300 milioni di EUR (i "prestiti del 2017). La restituzione dei prestiti del 2017 era prevista rispettivamente entro il 5 novembre 2017 e il 31 dicembre 2018.
- (25) Al fine di elaborare il programma di cui all'articolo 54 del decreto legislativo 270/1999, i commissari straordinari hanno pubblicato nel maggio 2017 un invito per la raccolta di manifestazioni di interesse per l'acquisizione o la ristrutturazione dei complessi aziendali di Alitalia ⁽¹⁹⁾. Nell'agosto 2017 i commissari straordinari hanno inoltre lanciato una procedura di cessione, in un primo momento cercando di cedere le attività Alitalia attraverso una procedura di manifestazione di interesse. Il termine per il completamento della procedura di manifestazione di interesse al fine di consentire la cessione dei complessi aziendali facenti capo ad

⁽¹⁵⁾ Cfr. la pagina 57 e segg. della „Relazione sulle cause di insolvenza di Alitalia e Cityliner”, del 26 gennaio 2018, redatta dai commissari straordinari; cfr. anche la sentenza del 26 maggio 2019 che dichiara l'insolvenza di Cityliner. Tali documenti sono consultabili pubblicamente: http://www.fallcoweb.it/home/pdf/alitalia/sentenza_cityliner.pdf; http://www.fallcoweb.it/home/pdf/alitalia/relazione_cause_insolvenza.pdf

⁽¹⁶⁾ Come previsto all'articolo 81 del decreto-legge 270/1999. Cfr. il punto 1.

⁽¹⁷⁾ Cfr. la nota 1.

⁽¹⁸⁾ Il prestito iniziale del 2017 a favore di Alitalia era stato disposto dal decreto-legge 2 maggio 2017, n. 55 („Misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia S.p.A.”) (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 100 del 2 maggio 2017). Sebbene il decreto-legge 55/2017 sia scaduto e sia divenuto nullo perché non convertito in legge entro il termine previsto, i suoi effetti sono stati mantenuti dalla legge 21 giugno 2017, n. 96.

⁽¹⁹⁾ Conformemente agli orientamenti previsti dal decreto legislativo 270/1999, articolo 27, comma 2, lettere a), b) e b bis).

Alitalia è stato rinviato più volte e la procedura è stata infine convertita in una procedura negoziata. Le date di scadenza per il rimborso dei prestiti del 2017 sono state sincronizzate ⁽²⁰⁾ e prorogate diverse volte. Da ultimo il decreto-legge 30 aprile 2019, n. 34 ⁽²¹⁾ ha disposto, tra l'altro, la proroga del rimborso dei prestiti del 2017 fino a quando i compendi aziendali di Alitalia non sarebbero stati ceduti dall'amministrazione straordinaria e ha sospeso l'ulteriore cumulo di interessi sui prestiti del 2017.

- (26) A ogni proroga delle date di scadenza del rimborso dei prestiti del 2017 è corrisposto il rinvio del relativo termine per l'espletamento della procedura della cessione dei complessi aziendali di Alitalia. Il termine per presentare un'offerta vincolante è stato rinviato a più riprese, da ultimo al 21 novembre 2019. Poiché entro tale termine non sono presentate offerte vincolanti, la summenzionata procedura di cessione è stata considerata fallita ⁽²²⁾.
- (27) Il 2 dicembre 2019, con il decreto-legge 137/2019, è stato disposto di adottare una nuova procedura di cessione da associare a un piano di riorganizzazione e di espletare entro il 31 maggio 2020 le procedure necessarie per la cessione dei complessi aziendali di Alitalia a seguito dell'attuazione di detto piano.

5. SINTESI DELLA DECISIONE DI AVVIO DEL PROCEDIMENTO DEL 2018 RELATIVA AI PRESTITI DEL 2017

- (28) Nel 2017 e nel 2018 la Commissione ha ricevuto una serie di denunce nelle quali si asseriva che i prestiti del 2017 e le rispettive proroghe costituivano aiuti di Stato illegali e incompatibili.
- (29) Il 23 gennaio 2018 l'Italia ha notificato i prestiti del 2017 come aiuti per il salvataggio ai sensi degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione di imprese non finanziarie in difficoltà (gli „orientamenti per il salvataggio e la ristrutturazione”) ⁽²³⁾.
- (30) Con lettera del 23 aprile 2018, la Commissione ha informato l'Italia della propria decisione di avviare il procedimento a norma dell'articolo 108, paragrafo 2, del TFUE, in relazione ai prestiti del 2017 (la „decisione di avvio del procedimento del 2018”) ⁽²⁴⁾.
- (31) La Commissione ha concluso in via provvisoria che: i) i prestiti del 2017 possono aver costituito aiuti di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE; ii) sussistevano seri dubbi circa la compatibilità con il mercato interno dei prestiti del 2017.
- (32) In particolare, a parere della Commissione era possibile che i prestiti del 2017 avessero conferito un vantaggio economico ad Alitalia ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE. A parere della Commissione, le autorità italiane non avevano suffragato con elementi di prova l'affermazione secondo cui, nel concedere i prestiti del 2017, l'Italia avrebbe agito come un operatore in un'economia di mercato.
- (33) La Commissione ha ritenuto che Alitalia fosse un'impresa in difficoltà ai sensi degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione ed è giunta in via provvisoria alla conclusione che sussistevano seri dubbi circa la compatibilità dei prestiti del 2017 con il mercato interno.

6. LA POSIZIONE DELLE DENUNCIANTI IN MERITO AL PRESTITO DEL 2019

- (34) Nelle loro osservazioni relative al prestito del 2019, le denuncianti sostengono che tale prestito costituisce un aiuto di Stato illegale e incompatibile.

⁽²⁰⁾ Tramite il decreto-legge 27 aprile 2018, n. 38.

⁽²¹⁾ Decreto-legge 30 aprile 2019, n. 34, „Misure urgenti di crescita economica e per la risoluzione di specifiche situazioni di crisi” (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 100 del 30 aprile 2019). Il decreto-legge 34/2019 è stato convertito dalla legge 28 giugno 2019, n. 58 (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 151 del 29 giugno 2019 - Suppl. Ordinario n. 26).

⁽²²⁾ Nelle osservazioni presentate il 6 gennaio 2020, al punto 2, lettera b), le autorità italiane hanno dichiarato che non era loro pervenuta alcuna offerta finale entro il termine stabilito dalla legge. La notizia è stata diffusa anche dalla stampa: si veda ad esempio „Il Corriere della sera” del 21 novembre 2019: „Alitalia, il salvataggio salta ancora: ottavo rinvio per la cordata”; „la Repubblica” del 20 novembre 2019: „Si ferma la cordata Fs-Atlantia. Alitalia verso l'ottavo rinvio”; „la Repubblica” del 26 novembre 2019: „Alitalia, la resa del governo. Patuanelli: la soluzione di mercato non c'è”.

⁽²³⁾ Comunicazione della Commissione — Orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione di imprese non finanziarie in difficoltà (GU C 249 del 31.7.2014, pag. 1).

⁽²⁴⁾ Aiuti di Stato — Italia — Aiuto di Stato SA.48171 (2018/C) (ex 2018/NN, ex 2017/FC) — Presunto aiuto di Stato a favore di Alitalia — Invito a presentare osservazioni a norma dell'articolo 108, paragrafo 2, del trattato sul funzionamento dell'Unione europea (C/2018/2357) (GU C 256, del 20.7.2018, pag. 4).

- (35) Le denuncianti affermano che il prestito del 2019 costituisce un aiuto di Stato poiché il governo italiano non ha agito come un investitore operante in un'economia di mercato. Dato che, nonostante i prestiti del 2017, la situazione economica di Alitalia non è migliorata, e alla luce della storia di Alitalia, secondo le denuncianti i dubbi già espressi dalla Commissione nella decisione di avvio del 2018 sui prestiti del 2017 si applicherebbero a maggior ragione al prestito del 2019 ⁽²⁵⁾. A loro avviso, nessun investitore operante in un'economia di mercato attento ai problemi di redditività sarebbe stato infatti disposto ad aumentare la propria esposizione creditizia fornendo tali nuovi finanziamenti senza garanzia alcuna in merito alla remunerazione del capitale investito.
- (36) Le denuncianti ritengono che il prestito statale concesso dal governo italiano ad Alitalia abbia senza alcun dubbio conferito un vantaggio ad Alitalia, abbia inciso in modo rilevante sugli scambi tra Stati membri e falsato la concorrenza, dato che Alitalia è in concorrenza con altre compagnie aeree dell'UE. A loro parere, il prestito del 2019 avrebbe di fatto consentito alla società di rimanere operativa nonostante il protrarsi della difficile situazione finanziaria e di mantenere e persino aumentare la propria quota di mercato grazie all'incremento delle capacità e all'apertura di determinate rotte, mettendola così in grado di continuare ad applicare una politica tariffaria più aggressiva di quella che avrebbe potuto praticare senza il prestito del 2019 e causando gravi danni alle società concorrenti che operavano sulle medesime rotte senza sovvenzioni pubbliche.
- (37) In particolare, le denuncianti sottolineano che, nonostante i cospicui contributi pubblici ricevuti, Alitalia non è stata in grado di effettuare alcuna ristrutturazione, non riuscendo a diventare redditizia né a ridurre i costi o i debiti.
- (38) Le denuncianti sostengono che il prestito del 2019 è incompatibile con il mercato interno. Diversi criteri di compatibilità definiti negli orientamenti per il salvataggio e la ristrutturazione non sono stati rispettati.

7. LA POSIZIONE DELLE AUTORITÀ ITALIANE IN MERITO AL PRESTITO DEL 2019

- (39) Il 6 gennaio 2020 l'Italia ha risposto a una serie di punti sollevati nelle denunce, asserendo al contempo che il prestito del 2019 rappresenta un sostegno finanziario a favore di Alitalia. In primo luogo, l'Italia ha affermato che lo strumento giuridico oggetto delle denunce, vale a dire il decreto-legge 124/2019, non era stato convertito in legge ed era pertanto privo di efficacia *ab initio*. Secondo l'Italia lo strumento giuridico alla base del prestito del 2019 è il decreto-legge 137/2019, il cui oggetto è diverso da quello del decreto-legge 124/2019, in quanto il nuovo finanziamento ivi previsto era subordinato al ripristino della redditività a lungo termine attraverso la cessione della società ristrutturata. Le denunce sarebbero pertanto prive di oggetto.
- (40) A parere dell'Italia il prestito del 2019 non costituiva un aiuto illegale, bensì una tranche supplementare dell'aiuto notificato nel gennaio 2018 (cfr. il punto (29)), rappresentando quindi un'estensione dei prestiti del 2017. Secondo l'Italia, tale prestito non era pertanto soggetto all'obbligo di sospensione dell'aiuto ai sensi dell'articolo 108, paragrafo 3, del TFUE. Di conseguenza, l'Italia ha espresso il parere che il prestito del 2019 debba essere esaminato nell'ambito dell'indagine aperta con la decisione di avvio del procedimento del 2018.

8. VALUTAZIONE

8.1. Osservazioni preliminari

- (41) La Commissione è dell'avviso che anche se le denunce fossero ritenute senza oggetto, tale conclusione non avrebbe alcun effetto materiale sulla presente indagine. A norma dell'articolo 12 del regolamento (UE) 2015/1589 del Consiglio, del 13 luglio 2015, recante modalità di applicazione dell'articolo 108 del trattato sul funzionamento dell'Unione europea ⁽²⁶⁾ (il „regolamento di procedura”), la Commissione può, di propria iniziativa, esaminare informazioni su presunti aiuti illegali provenienti da qualsiasi fonte.
- (42) Inoltre, l'Italia ha sostenuto che il prestito del 2019 è in realtà una tranche aggiuntiva dei prestiti del 2017 e che pertanto la Commissione dovrebbe esaminare il prestito del 2019 nell'ambito dell'indagine aperta con decisione di avvio del 2018.

⁽²⁵⁾ La denuncia contiene copia di un'intervista al vicepresidente della Banca europea per gli investimenti, pubblicata da Radiocor Economia il 26 settembre 2019, in cui si affermava che Alitalia non aveva ancora le caratteristiche necessarie per essere finanziabile dalle banche.

⁽²⁶⁾ GUL 248 del 24.9.2015, pag. 9.

- (43) Per corroborare tale argomentazione, l'Italia ha richiamato il punto 81 della comunicazione della Commissione sulla nozione di aiuto di Stato ⁽²⁷⁾, il quale dispone che „più interventi consecutivi dello Stato possono essere considerati un solo intervento ai fini dell'applicazione dell'articolo 107, paragrafo 1, del trattato. Ciò può verificarsi, in particolare, nel caso in cui interventi consecutivi siano connessi tra loro — segnatamente per la loro cronologia, il loro scopo e la situazione dell'impresa al momento in cui si verificano — in modo tanto stretto da renderne impossibile la dissociazione”. Secondo l'Italia, è impossibile dissociare il prestito del 2019 dai prestiti del 2017 dato che le argomentazioni esposte nel decreto-legge 137/2019 per la concessione del prestito del 2019 corrispondono alle motivazioni addotte per la concessione dei prestiti del 2017 nei corrispondenti atti legislativi che dispongono i prestiti del 2017.
- (44) La Commissione osserva che il punto 81 della comunicazione della Commissione sulla nozione di aiuto di Stato stabilisce anche: „[p]er contro, se l'intervento successivo è stato il risultato di eventi impreveduti all'epoca del primo intervento, le due misure dovrebbero in linea di principio essere valutate separatamente.” (corsivo e sottolineatura aggiunti).
- (45) La Commissione conclude in via provvisoria che il prestito del 2019 sia separabile dai prestiti del 2017 per i motivi indicati di seguito.
- (46) In primo luogo, il decreto-legge 148/2017, con il quale l'Italia ha concesso il prestito aggiuntivo di 300 milioni di EUR, afferma esplicitamente che si tratta di un aumento del finanziamento statale di 600 milioni di EUR già erogato nel maggio 2017 fino a raggiungere l'importo di 900 milioni di EUR ⁽²⁸⁾. Per contro, il decreto-legge 124/2019, il decreto-legge 137/2019 o la legge 2/2020 non fanno alcun riferimento ad un eventuale collegamento con i prestiti concessi nel 2017.
- (47) In secondo luogo, per quanto riguarda la cronologia, la Commissione osserva che, mentre i prestiti del 2017 sono stati concessi a distanza di sei mesi l'uno dall'altro, il prestito del 2019 è stato concesso due anni dopo il prestito precedente. Il prestito del 2019 è dissociabile dai prestiti del 2017, in quanto si è reso necessario solo molto tempo dopo i prestiti del 2017 e si riferisce al finanziamento di costi che non potevano ragionevolmente essere previsti nel momento in cui Alitalia era stata inizialmente ammessa alla procedura di amministrazione straordinaria ⁽²⁹⁾.
- (48) In terzo luogo, i termini dei prestiti del 2017 e del prestito del 2019 sono sostanzialmente diversi. Da un lato, la data di scadenza per la restituzione dei prestiti del 2017 è stata rinviata *sine die* fino a dopo la vendita delle attività di Alitalia. Per contro, la data di scadenza per la restituzione del prestito del 2019 è attualmente fissata a sei mesi dalla sua erogazione. Dall'altro, dal maggio 2019, nessun ulteriore interesse sta maturando sui prestiti del 2017, mentre l'interesse è previsto sul prestito del 2019.
- (49) La Commissione conclude pertanto in via provvisoria che il prestito concesso nel 2019 è dissociabile dai prestiti del 2017 e che occorra avviare un distinto procedimento di indagine formale in merito al prestito del 2019.

8.2. Presenza di aiuti di Stato

- (50) In virtù dell'articolo 107, paragrafo 1, del trattato, „sono incompatibili con il mercato interno, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza”.
- (51) Ne consegue che affinché una misura possa costituire un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1 del TFUE, devono essere soddisfatti i criteri cumulativi elencati di seguito: i) deve essere concessa dallo Stato o mediante risorse statali ed essere imputabile allo Stato; ii) deve conferire un vantaggio ad un'impresa; iii) deve essere selettiva, ossia favorire talune imprese o la produzione di determinati beni; iv) deve falsare o minacciare di falsare la concorrenza ed essere atta a incidere sugli scambi tra Stati membri ⁽³⁰⁾.

⁽²⁷⁾ Comunicazione della Commissione sulla nozione di aiuto di Stato di cui all'articolo 107, paragrafo 1, del trattato sul funzionamento dell'Unione europea (C/2016/2946) (GU C 262 del 19.7.2016, pag. 1).

⁽²⁸⁾ L'articolo 12, comma 2, del decreto-legge 148/2017 dispone che „... l'ammontare del finanziamento ... è incrementato di 300 milioni di euro, da erogarsi nell'anno 2018”.

⁽²⁹⁾ Cfr., in proposito, la decisione della Commissione del 19 dicembre 2012 nel caso SA.35378 *Financing of Berlin Brandenburg Airport*, Germania (GU C 36 dell'8.2.2013, pag. 10), punti da 14 a 33.

⁽³⁰⁾ Sentenza del 2 settembre 2010, *Commissione/Deutsche Post*, C-399/08 P, EU:C:2010:481, punto 39 e giurisprudenza ivi citata.

8.2.1. *Nozione di impresa*

- (52) Alitalia SAI è un'impresa privata con sede in Italia che opera e fornisce servizi nel settore del trasporto aereo. È un'impresa ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE ⁽³¹⁾. Anche Cityliner è una società privata che opera nel settore del trasporto aereo e fornisce servizi di trasporto di passeggeri a livello regionale; anch'essa è un'impresa ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE.

8.2.2. *Imputabilità e risorse statali*

- (53) Per configurarsi come aiuto di Stato, una misura deve essere imputabile allo Stato ed essere finanziata mediante risorse statali.
- (54) Poiché il prestito del 2019 è concesso mediante atti legislativi (cfr. la sezione 3), la Commissione conclude in via provvisoria che il prestito sia imputabile allo Stato italiano. Inoltre, poiché esso è finanziato dal bilancio dello Stato, la Commissione conclude in via provvisoria che sia stato concesso mediante risorse statali.

8.2.3. *Selettività*

- (55) Per essere considerata un aiuto di Stato una misura deve essere specifica o selettiva, nel senso di avvantaggiare soltanto certe imprese o la produzione di certi beni.
- (56) Il prestito del 2019 è stato concesso in modo specifico ad Alitalia. Pertanto, esso è stato concesso, su base esclusivamente ad hoc, a due specifiche imprese appartenenti al medesimo gruppo e non era disponibile per altre imprese attive nel settore del trasporto aereo italiano che si trovano in una situazione di diritto e di fatto analoga, o in altri settori. Nessuna società comparabile era ammessa a beneficiare di misure simili a quelle concesse e, pertanto, nessuna di tali società ha ricevuto un vantaggio analogo.
- (57) Inoltre, come stabilito dalla Corte, in caso di concessione di un aiuto individuale, l'individuazione del vantaggio economico (cfr. la sezione 8.2.4) consente, in linea di principio, di presumerne la selettività ⁽³²⁾.
- (58) Conseguentemente la Commissione conclude in via provvisoria che il prestito del 2019 ha natura selettiva.

8.2.4. *Vantaggio*

- (59) Ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, per vantaggio s'intende un beneficio economico che un'impresa non avrebbe potuto ottenere in condizioni normali di mercato, ossia in assenza di un intervento dello Stato ⁽³³⁾.
- (60) Secondo la giurisprudenza dell'Unione europea, le operazioni economiche realizzate da un ente pubblico non conferiscono un vantaggio e pertanto non costituiscono aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, se hanno luogo in normali condizioni di mercato ⁽³⁴⁾. Al fine di determinare se un'operazione è stata eseguita in tali condizioni, la Commissione applica il principio dell'operatore in un'economia di mercato, che è stato sviluppato in relazione a diverse operazioni economiche. La Commissione esaminerà dapprima se il criterio dell'operatore in un'economia di mercato è applicabile e, in caso affermativo, lo applicherà al prestito statale del 2019.

⁽³¹⁾ Sulla definizione di impresa si richiama la sezione 2 della comunicazione della Commissione sulla nozione di aiuto di Stato, in particolare il punto 7: "Secondo la costante giurisprudenza della Corte di giustizia, la nozione di impresa abbraccia qualsiasi ente che esercita un'attività economica

⁽³²⁾ Cfr. sentenza del 4 giugno 2015, *Commissione/MOL*, C-15/14 P, EU:C:2015:362, punto 60.

⁽³³⁾ Sentenza dell'11 luglio 1996, *SFEI e Altri*, C-39/94, EU:C:1996:285, punto 60; Sentenza del 29 aprile 1999, *Spagna/Commissione*, C-342/96, EU:C:1999:210, punto 41.

⁽³⁴⁾ Sentenza dell'11 luglio 1996, *SFEI e Altri*, C-39/94, EU:C:1996:285, punti 60 e 61.

8.2.4.1. Applicabilità del criterio dell'operatore in un'economia di mercato

- (61) La Commissione esaminerà l'applicabilità del criterio dell'operatore in un'economia di mercato sotto due aspetti, per valutare i) se lo Stato ha agito in qualità di autorità pubblica anziché come operatore economico al momento della concessione dei prestiti e ii) se l'Italia ha presentato elementi di prova ex ante sufficienti per dimostrare di aver agito come un operatore economico.
- (62) In primo luogo, la Commissione ricorda che la Corte di giustizia ha stabilito che l'applicabilità del criterio dell'operatore in un'economia di mercato dipende, in definitiva, dal fatto che lo Stato membro interessato concede, nella sua qualità di azionista e non nella sua qualità di potere pubblico, un vantaggio economico a un'impresa a esso appartenente ⁽³⁵⁾. Gli interventi dello Stato diretti ad onorare gli obblighi che ad esso incombono come autorità pubblica non si possono paragonare a quelli di un operatore in un'economia di mercato ⁽³⁶⁾.
- (63) I comunicati stampa rilasciati dopo la concessione del prestito indicherebbero che l'Italia sembrava basarsi su considerazioni che un operatore di mercato non avrebbe tenuto in considerazione.
- (64) Il 28 novembre 2019, il ministro dello Sviluppo economico ha dichiarato che Alitalia „non fallirà, mi sento di poterlo garantire” ⁽³⁷⁾.
- (65) Il 17 dicembre 2019 lo stesso ministro ha dichiarato alla stampa che „ci sono criticità [con riguardo ad Alitalia] da affrontare in modo serio”, partendo dal fatto che „non prendo in considerazione l'idea di mettere aerei a terra” ⁽³⁸⁾.
- (66) In secondo luogo, quando uno Stato membro invoca il criterio dell'operatore in un'economia di mercato nel procedimento amministrativo, spetta allo Stato membro stesso „provare inequivocabilmente e sulla base di elementi oggettivi, verificabili e contemporanei, che la misura attuata rientrava nella sua qualità di azionista e che è fondata sulle valutazioni economiche preliminari richieste” ⁽³⁹⁾. Tali elementi devono fare chiaramente apparire che lo Stato membro interessato ha preso, preliminarmente o simultaneamente alla concessione del beneficio economico, la decisione di procedere, con la misura effettivamente posta in essere, ad un investimento nell'impresa pubblica controllata.
- (67) Inoltre, „ai fini della valutazione della questione di sapere se la stessa misura sarebbe stata adottata, in normali condizioni di mercato, da un investitore privato operante in una situazione la più analoga possibile a quella dello Stato, devono essere presi in considerazione unicamente i benefici e gli obblighi connessi alla posizione di quest'ultimo nella sua qualità di azionista, ad esclusione di quelli connessi alla sua qualità di potere pubblico” ⁽⁴⁰⁾.
- (68) Nonostante le richieste della Commissione l'Italia non ha presentato alcun documento che dimostri che lo Stato, prima di concedere il prestito del 2019, ha effettuato una valutazione della potenziale redditività dell'investimento e della probabilità della restituzione di tale prestito.
- (69) Per questi motivi, la Commissione conclude, in via provvisoria, che il criterio dell'operatore in un'economia di mercato non potesse essere applicabile allo Stato per quanto riguarda il prestito del 2019 in quanto: i) concedendo il prestito del 2019 ad Alitalia, l'Italia sembra aver agito in veste di autorità pubblica, e ii) in ogni caso, l'Italia non ha assolto l'onere di dimostrare di aver effettuato una valutazione ex ante della redditività di tale prestito.

⁽³⁵⁾ Sentenza del 5 giugno 2012, *Commissione/RDF*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punti 79-82 e 87.

⁽³⁶⁾ Sentenza del 15 dicembre 2009, *EDF/Commissione*, T-156/04, EU:T:2009:505, punto 228.

⁽³⁷⁾ https://www.ilmessaggero.it/economia/news/alitalia_patuanelli_non_fallira_nazionalizzazione_non_negativa-4892078.html

⁽³⁸⁾ http://www.rainews.it/dl/rainews/articoli/Alitalia-Leogrande-domani-entrero-in-azienda-non-faro-disastri-45f19058-ff0f-42d2-9532-5446204b197d.html?refresh_ce

⁽³⁹⁾ Sentenza del 16 gennaio 2018, *EDF / Commissione*, T-747/15, EU:T:2018:6, punto 142, e sentenza del 19 dicembre 2019, *Arriva Italia Srl e a.*, C-385/18, EU:C:2019:1121, punto 48.

⁽⁴⁰⁾ Sentenza del 19 dicembre 2019 *Arriva Italia Srl e a.*, C-385/18, EU:C:2019:1121, punto 47, e sentenza del 5 giugno 2012, *Commissione / EDF*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punto 79 e giurisprudenza ivi citata.

8.2.4.2 Applicazione del criterio dell'operatore in un'economia di mercato

- (70) Per completezza, anche se nella sezione 8.2.4.1 la Commissione ha concluso in via provvisoria che il criterio dell'operatore in un'economia di mercato non è applicabile, la Commissione ha esaminato, in subordine, se detto criterio sarebbe stato soddisfatto.
- (71) L'elemento dirimente è piuttosto stabilire se, nel concedere il prestito, gli enti pubblici abbiano o non abbiano agito come avrebbe agito un operatore in un'economia di mercato in una situazione analoga. Inoltre, il comportamento economico può essere diverso a seconda che esista o no un'esposizione nei confronti dell'impresa. Tuttavia, se l'ente pubblico non avesse agito come un operatore in un'economia di mercato, l'impresa beneficiaria avrebbe ricevuto un vantaggio economico che non avrebbe ottenuto in condizioni di mercato normali ⁽⁴¹⁾ e che l'ha posta in una posizione più favorevole rispetto ai suoi concorrenti ⁽⁴²⁾.
- (72) Sulla base delle informazioni di cui dispone, concernenti la situazione finanziaria di Alitalia e le circostanze in cui il prestito del 2019 è stato concesso nell'ottobre 2019, la Commissione dubita che le condizioni alle quali è stato concesso il prestito del 2019 soddisfino il criterio dell'operatore in un'economia di mercato e che l'Italia, nel concedere detto prestito ad Alitalia, abbia agito come un creditore prudente, guidato da considerazioni di redditività.
- (73) In primo luogo, la Commissione in via provvisoria ritiene improbabile che un creditore privato sarebbe stato disposto a concedere ad Alitalia ulteriori finanziamenti vista la situazione di Alitalia nell'ottobre 2019 e i recenti avvenimenti che la riguardano. Come descritto nella sezione 2, Alitalia era stata dichiarata insolvente nel maggio 2017 e ammessa alla procedura di amministrazione straordinaria. Aveva ricevuto i prestiti del 2017, che sono stati oggetto di numerose proroghe.
- (74) In base alle informazioni pubblicamente disponibili, Alitalia ha continuato a registrare flussi di cassa negativi da quando è stata posta in amministrazione straordinaria, che hanno generato una perdita di 224 milioni di EUR nel 2018 ⁽⁴³⁾.
- (75) In secondo luogo, non è stata fornita alcuna prova dell'affidabilità creditizia di Alitalia sul mercato. Non è stato dimostrato che nel 2019 alcuna banca o altra istituzione finanziaria avrebbe aperto una linea di credito simile a quella concessa ad Alitalia. Le autorità italiane non hanno neppure presentato elementi a riprova del fatto che concedendo il prestito del 2019 lo Stato italiano, come creditore privato, aveva agito in modo finanziariamente prudente, a fronte dello scenario controfattuale, ossia la probabile liquidazione di Alitalia.
- (76) In terzo luogo, nella decisione di avvio del 2018 (cfr. il punto (30)), la Commissione ha osservato che le offerte relative al patrimonio di Alitalia sembravano insufficienti a coprire la restituzione dei prestiti del 2017 in aggiunta alla disponibilità di cassa prevista alla scadenza iniziale. A maggior ragione, pertanto, sembra meno probabile che il valore del patrimonio di Alitalia sarebbe stato sufficiente a coprire la restituzione del prestito del 2019.
- (77) In quarto luogo, nonostante la richiesta scritta dei servizi della Commissione, le autorità italiane non hanno fornito alcuna prova che dimostri che al momento della concessione del prestito del 2019 il valore del patrimonio di Alitalia sarebbe stato sufficiente a garantirne la restituzione.
- (78) La Commissione ritiene improbabile che un operatore privato avrebbe concesso i prestiti iniziali del 2017 visto che Alitalia avrebbe dovuto essere ceduta entro il novembre 2017; a maggior ragione, è ancora più improbabile che tale creditore avrebbe concesso un prestito aggiuntivo nel 2019 dopo il fallimento completo della procedura di cessione registrato fino a quel momento. Il continuo rinvio del completamento della procedura di cessione, le ripetute proroghe delle date di scadenza dei prestiti del 2017 senza il versamento di alcun interesse e la sospensione della restituzione, avrebbero probabilmente segnalato a un creditore privato che le prospettive di cessione di Alitalia erano addirittura peggiori di quanto inizialmente previsto.

⁽⁴¹⁾ Sentenza del 6 marzo 2003, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale e Land Nordrhein-Westfalen/Commissione*, (West-LB) T-228/99 e T-233/99, EU:T:2003:57, punto 208.

⁽⁴²⁾ Cfr., in tal senso, la sentenza del 5 giugno 2012, *Commissione/EDF*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punto 90 e la sentenza del 15 marzo 1994, *Banco Exterior de España*, C-387/92, EU:C:1994:100, punto 14; sentenza del 19 maggio 1999, *Italia/Commissione*, C-6/97, EU:C:1999:251, punto 16.

⁽⁴³⁾ <http://www.amministrazionestraordinariaalitaliasai.com/pdf/alitalia/audizione27032019.pdf>

- (79) In quinto luogo, appare improbabile che un creditore privato sarebbe stato disposto ad aumentare la propria esposizione, a meno che non avesse avuto validi motivi per ritenere che, in considerazione della sua precedente esposizione, le sue perdite economiche sarebbero state ancora maggiori in mancanza del prestito concesso nel 2019. Nella fase attuale non vi è nulla che comprovi una tale situazione.
- (80) La Commissione ritiene che al momento di decidere se concedere il prestito del 2019, un operatore in un'economia di mercato avrebbe quindi valutato il suo interesse finanziario ad aumentare di 400 milioni di EUR l'esposizione verso Alitalia, tenendo debitamente conto della precedente esposizione di 900 milioni di EUR più interessi relativa alla precedente concessione dei prestiti del 2017. Tale operatore avrebbe pertanto valutato lo scenario controfattuale rispetto alla concessione del prestito del 2019 attraverso il confronto con la liquidazione che avrebbe probabilmente fatto seguito alla mancata concessione dell'importo di 400 milioni di EUR.
- (81) In caso di liquidazione, un creditore operante in un'economia di mercato avrebbe potuto aspettarsi di recuperare, presumendo l'assenza di altri importanti debiti contratti da Alitalia nell'ambito dell'amministrazione straordinaria, il valore di liquidazione delle attività di Alitalia (al netto delle spese procedurali) e il saldo di cassa disponibile. Tali proventi netti avrebbero consentito di coprire una parte dell'importo del capitale dei prestiti del 2017 per 900 milioni di EUR più gli interessi contrattuali maturati e dovuti per il semestre iniziale (circa 150 milioni di EUR ⁽⁴⁴⁾).
- (82) Per contro, per concedere il prestito aggiuntivo di 400 milioni di EUR, un creditore operante in un'economia di mercato avrebbe considerato il fatto che le uniche prospettive di rimborso dei prestiti potevano derivare dalla cessione delle attività di Alitalia, cessione che avrebbe richiesto tempi più lunghi e avrebbe generato ulteriori deflussi di cassa operativi negativi nonché interessi finanziari sui prestiti del 2017 e sul prestito del 2019.
- (83) Un operatore in un'economia di mercato avrebbe avuto interesse ad aumentare l'esposizione verso Alitalia solo se i proventi della cessione attesi, insieme alla liquidità disponibile al momento della cessione (stimata pari al saldo di cassa a ottobre 2019 più il flusso di cassa operativo negativo nel periodo operativo aggiuntivo di Alitalia), fossero stati almeno superiori alla liquidazione più i costi finanziari aggiuntivi nel periodo in questione.
- (84) Alla domanda della Commissione di fornire elementi di prova a sostegno della conformità al principio dell'operatore in un'economia di mercato del prestito del 2019, l'Italia non è riuscita a dimostrare di aver valutato detta conformità. La Commissione ritiene che nessun operatore in un'economia di mercato avrebbe effettuato l'operazione in assenza di uno studio controfattuale dettagliato volto a confrontare l'interesse ad accrescere l'esposizione verso Alitalia per realizzarne la cessione con la liquidazione che avrebbe probabilmente fatto seguito alla mancata concessione dell'importo di 400 milioni di EUR.
- (85) Conseguentemente, la Commissione conclude, in via preliminare, che il prestito del 2019 non è conforme al principio dell'operatore in un'economia di mercato.

8.2.4.2.1. Esposizione precedente dello Stato in qualità di azionista di Alitalia

- (86) Come indicato al punto (24), nel 2017 l'Italia ha concesso ad Alitalia un importo di 900 milioni di EUR dopo che l'impresa era stata ammessa alla procedura di amministrazione straordinaria. Pertanto, lo Stato era già esposto nei confronti di Alitalia per un importo di 900 milioni di EUR (senza contare i 150 milioni di EUR di interessi maturati) nel momento in cui ha deciso di concedere il prestito di 400 milioni di EUR.
- (87) Nella presente sottosezione, la Commissione valuta in via preliminare se sia pertinente considerare altre esposizioni precedenti, diverse dai prestiti del 2017, per valutare se il prestito del 2019 sia conforme al criterio dell'operatore in un'economia di mercato.

⁽⁴⁴⁾ Calcolo preliminare basato su: i) tasso di interesse Euribor a 6 mesi più 1 000 punti base; e, ii) date di concessione e di esborso dei prestiti.

- (88) Lo Stato italiano era detentore di una precedente esposizione nei confronti di Alitalia in qualità di azionista indiretto: infatti, lo Stato italiano detiene il 65 % di Poste Italiane assieme alla Cassa Depositi e Prestiti (35 %), anch'essa di proprietà statale, e Poste Italiane stessa possedeva il 2 % di CAI, che a sua volta controllava il 51 % di Alitalia SAI. Di conseguenza, lo Stato italiano era azionista indiretto di Alitalia, di cui deteneva una quota pari all'1 % circa.
- (89) La Commissione ritiene in via provvisoria che questa esposizione indiretta e relativamente di minoranza nei confronti di Alitalia non potesse giustificare l'intervento dell'Italia volto ad aumentare la sua esposizione verso Alitalia mediante il prestito concesso nel 2019: infatti, Alitalia era stata sottoposta ad amministrazione straordinaria e qualsiasi creditore in un'economia di mercato avrebbe ritenuto irrilevante mantenere una partecipazione così modesta al momento di decidere se concedere tale prestito a rischio.
- (90) I rischi associati alla restituzione del prestito del 2019 sono molto elevati, dal punto di vista di un azionista, se si tiene conto della mancanza di una prospettiva di risanamento: la riuscita di una ristrutturazione di Alitalia era infatti molto incerta dopo la bocciatura del piano di risanamento da parte dei dipendenti (cfr. il punto (16)). Inoltre, gli azionisti sarebbero stati gli ultimi ad essere rimborsati in base all'ordinanza di ripartizione dei potenziali proventi di una (eventuale) procedura di cessione delle attività di Alitalia nell'ambito dell'amministrazione straordinaria. Tenuto conto dell'importo dei debiti finanziari pre-insolvenza, era quindi improbabile che gli azionisti di Alitalia recuperassero alcunché in caso di cessione delle attività della compagnia aerea.
- (91) Questo ragionamento è ulteriormente confermato dal fatto che nessun altro azionista di Alitalia, come le banche Intesa o Unicredit o gli operatori industriali Atlantia, Etihad o Air France-KLM, abbia concesso un prestito ad Alitalia dopo l'entrata di quest'ultima in amministrazione straordinaria.
- (92) Inoltre, la Commissione osserva che lo Stato italiano non ha addotto il motivo della posizione quale creditore di mercato pre-insolvenza di Alitalia a sostegno della conformità al principio dell'operatore in un'economia di mercato nei confronti del prestito concesso nel 2019 ad Alitalia.
- (93) In conclusione, la Commissione conclude in via preliminare che un operatore in un'economia di mercato che si fosse trovato nella situazione dello Stato italiano non avrebbe tenuto conto della propria potenziale esposizione indiretta come azionista indiretto di minoranza di Alitalia al momento di decidere se concedere il prestito nel 2019 alla compagnia aerea, ma avrebbe tenuto conto soltanto della sua esposizione di 900 milioni di EUR derivante dai prestiti del 2017.

8.2.4.3 Conclusioni provvisorie in merito all'esistenza di un vantaggio

- (94) Innanzitutto la Commissione conclude in via provvisoria che il principio dell'operatore in un'economia di mercato non sembra applicabile al prestito concesso nel 2019. In secondo luogo, anche supponendo che tale criterio fosse applicabile, la Commissione dubita che tale criterio sia soddisfatto per quanto riguarda il prestito del 2019.
- (95) Di conseguenza, la Commissione conclude, in via provvisoria, che il prestito concesso nel 2019 ha conferito un vantaggio economico ad Alitalia ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE. L'Italia è invitata a fornire tutti i documenti e le prove pertinenti a sostegno delle sue dichiarazioni secondo le quali avrebbe agito come un operatore in un'economia di mercato quando ha concesso il prestito del 2019.

8.2.5. Potenziale distorsione della concorrenza e conseguenze sugli scambi tra Stati membri

- (96) Ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, una misura costituisce aiuto di Stato quando falsa o minaccia di falsare la concorrenza o incide sugli scambi tra Stati membri.

- (97) Si ritiene che una misura concessa da uno Stato falsi o minacci di falsare la concorrenza qualora sia atta a migliorare la posizione del destinatario nei confronti di altre imprese concorrenti ⁽⁴⁵⁾. È dunque sufficiente che l'aiuto consenta al beneficiario di mantenere una posizione concorrenziale più forte di quella in cui si troverebbe se l'aiuto non fosse stato concesso.
- (98) Secondo la relazione trimestrale del commissario straordinario di Alitalia, pubblicata nel settembre 2018 ⁽⁴⁶⁾, il mercato italiano del trasporto aereo di passeggeri, in cui Alitalia è principalmente attiva, è altamente competitivo ed è caratterizzato, tra l'altro, da un'alta penetrazione dei vettori *low cost* sul mercato domestico (la più elevata in Europa) e intraeuropeo.
- (99) La Commissione conclude pertanto, in via provvisoria, che il prestito concesso nel 2019 sia tale da incidere sugli scambi tra Stati membri poiché riguarda Alitalia, segnatamente Alitalia SAI e Cityliner, la cui attività di trasporto, per sua natura, concerne numerosi Stati membri. Inoltre, il prestito del 2019 è anche atto a falsare o minacciare di falsare la concorrenza nel mercato unico, poiché riguarda solo due imprese che si trovano in concorrenza con altre compagnie aeree nella rete europea.

8.2.6. Conclusione in merito all'esistenza di aiuti di Stato

- (100) In considerazione di quanto precede, la Commissione conclude in via provvisoria che il prestito concesso a favore di Alitalia nel 2019 costituisce un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE.

9. LEGITTIMITÀ DELL'AIUTO

- (101) La Commissione osserva che il prestito del 2019 è stato concesso ad Alitalia senza alcuna notifica alla Commissione, in violazione dell'articolo 108, paragrafo 3, del TFUE e dell'obbligo di astenersi dal dare esecuzione all'aiuto.
- (102) Pertanto, la Commissione conclude in via preliminare che il prestito concesso nel 2019 costituisce un aiuto di Stato illegale.

10. COMPATIBILITÀ DELL'AIUTO

- (103) Nella misura in cui il prestito concesso nel 2019 costituisce un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, la Commissione deve valutare se l'aiuto possa essere dichiarato compatibile con il mercato interno.
- (104) Secondo la giurisprudenza costante della Corte, lo Stato membro che chiede di poter concedere aiuti in deroga alle norme del trattato è soggetto all'obbligo di collaborazione nei confronti della Commissione.
- (105) In forza di tale obbligo, è tenuto in particolare a fornire tutti gli elementi atti a consentire a detta istituzione di accertare che ricorrano le condizioni della deroga richiesta ⁽⁴⁷⁾. Invitata a presentare osservazioni sulla compatibilità del prestito del 2019, l'Italia ha dichiarato soltanto che la compatibilità del prestito del 2019 dovrebbe essere valutata nell'ambito dell'indagine aperta con la decisione di avvio del 2018, senza fornire ulteriori informazioni che consentano alla Commissione di valutare la compatibilità del prestito del 2019.
- (106) La Commissione ritiene che Alitalia soddisfi i criteri per essere considerata un'impresa in difficoltà ai sensi del punto 20, lettera c), degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, in quanto Alitalia SAI e Cityliner erano già state dichiarate insolventi quando il prestito del 2019 è stato concesso (cfr. il punto (1)). Di conseguenza, la Commissione ha potuto effettuare una valutazione della compatibilità del prestito del 2019 soltanto come aiuto per il salvataggio e la ristrutturazione ai sensi degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione poiché, in quanto impresa in difficoltà, Alitalia non può beneficiare di alcun altro tipo di aiuto di Stato (cfr. il punto 23 dei citati orientamenti). Detti orientamenti stabiliscono le norme e le condizioni da considerare ai fini della valutazione della compatibilità di aiuti per il salvataggio e la ristrutturazione a favore di imprese in difficoltà ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 3, lettera c), del TFUE.

⁽⁴⁵⁾ Sentenza del 17 settembre 1980, *Philip Morris Holland BV/Commissione*, 730/79, ECLI:EU:C:1980:209, punto 11.

⁽⁴⁶⁾ <http://www.amministrazionestraordinariaalitaliasai.com/pdf/alitalia/doc-3-relazione-az-trim-1-luglio-30-settembre-2018-omissis.pdf>

⁽⁴⁷⁾ Sentenza del 28 aprile 1993, *Repubblica italiana/Commissione*, C-364/90, ECLI:EU:C:1993:157, punto 20.

- (107) Due tipi di aiuti definiti negli orientamenti sono pertinenti nella fattispecie, vale a dire gli aiuti per il salvataggio e gli aiuti per la ristrutturazione.
- (108) Ai sensi del punto 26 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, gli aiuti per il salvataggio sono, per loro stessa natura, una forma di assistenza temporanea e reversibile. La loro finalità principale è consentire di mantenere in attività un'impresa in difficoltà per il tempo necessario a elaborare un piano di ristrutturazione o di liquidazione.
- (109) Ai sensi del punto 27 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, gli aiuti per la ristrutturazione spesso comportano un'assistenza più permanente e devono ripristinare la redditività a lungo termine del beneficiario in base a un piano di ristrutturazione realistico, coerente e di ampia portata, consentendo, al contempo, un sufficiente contributo proprio e una condivisione degli oneri e limitando le potenziali distorsioni della concorrenza.
- (110) L'Italia non ha fornito alcun elemento che dimostri che il prestito concesso nel 2019 soddisfa i criteri degli aiuti per il salvataggio o per la ristrutturazione previsti dagli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.
- (111) Per essere considerati compatibili con gli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, gli aiuti per il salvataggio o per la ristrutturazione devono soddisfare una serie di criteri cumulativi previsti al punto 3 degli orientamenti, e segnatamente: a) contributo al raggiungimento di un obiettivo ben definito di interesse comune; b) necessità dell'intervento statale; c) adeguatezza della misura di aiuto; d) effetto di incentivazione; e) proporzionalità dell'aiuto (aiuto limitato al minimo); f) prevenzione di effetti negativi indebiti sulla concorrenza e sugli scambi tra gli Stati membri; g) trasparenza dell'aiuto.
- (112) A norma del punto 39 di detti orientamenti: „Qualora uno dei criteri di cui sopra non sia soddisfatto, l'aiuto non sarà considerato compatibile con il mercato interno.”
- (113) A tale riguardo, con riferimento agli aiuti finalizzati sia al salvataggio sia alla ristrutturazione, spetta allo Stato membro in questione fornire gli elementi necessari per stabilire se l'aiuto possa essere considerato compatibile. In particolare, lo Stato membro deve individuare e definire un obiettivo di interesse comune in linea con le condizioni stabilite negli orientamenti per il salvataggio e la ristrutturazione, dato che la valutazione del rispetto degli altri criteri dipende da tale obiettivo. La Commissione non può, di propria iniziativa, definire tale obiettivo in sostituzione di quello dello Stato membro qualora esso non vi provveda. Per quanto riguarda l'obiettivo di interesse comune, la Commissione osserva che l'Italia non ha fornito alcun elemento di prova che dimostri che il prestito del 2019 è stato concesso, come stabilito al punto 43 dei citati orientamenti „in quanto è volto a prevenire problemi di ordine sociale o a risolvere fallimenti del mercato ..., ripristinando la redditività a lungo termine dell'impresa ...”.
- (114) Accertare che l'aiuto persegua un obiettivo di comune interesse è una condizione preliminare essenziale per l'analisi di diversi altri criteri. Alla luce di quanto precede, a questo stadio della procedura, non si può dimostrare i) che l'intervento dello Stato era necessario per perseguire un obiettivo di comune interesse, ii) che l'aiuto era adeguato, iii) che l'effetto di incentivazione è stato soddisfatto, iv) che l'aiuto era limitato al minimo e che non vi sono stati effetti negativi indebiti sulla concorrenza e sugli scambi tra Stati membri.
- (115) Atteso che, come stabilito al punto 39 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, qualora uno dei criteri di cui sopra non sia soddisfatto, l'aiuto non può essere considerato compatibile con il mercato interno, la Commissione, a questo stadio della procedura, conclude pertanto in via provvisoria che il prestito concesso nel 2019 non poteva essere considerato un aiuto per il salvataggio o un aiuto per la ristrutturazione compatibile con il mercato interno a norma degli orientamenti.
- (116) Nonostante tale conclusione provvisoria, nei punti che seguono la Commissione valuta per completezza anche se il prestito concesso nel 2019 soddisfa altre condizioni stabilite dai citati orientamenti.

- (117) In primo luogo, conformemente ai punti 70 e 71 degli orientamenti per il salvataggio e la ristrutturazione, gli aiuti possono essere concessi alle imprese in difficoltà per una sola operazione di ristrutturazione. Pertanto, qualora siano trascorsi meno di 10 anni dall'erogazione precedente di un aiuto per il salvataggio o per la ristrutturazione o di una misura temporanea di sostegno alla ristrutturazione oppure dalla fine del periodo di ristrutturazione o dalla cessazione dell'attuazione del piano di ristrutturazione - a seconda di cosa sia avvenuto per ultimo - la Commissione non autorizzerà altri aiuti (principio dell'aiuto „una tantum”).
- (118) Poiché è possibile che Alitalia abbia beneficiato di un aiuto per il salvataggio nel 2017 ⁽⁴⁸⁾ grazie ai prestiti concessi nel 2017, a questo stadio della procedura la Commissione nutre anche dubbi sul fatto che il principio dell'aiuto „una tantum” sia stato rispettato; se tale dubbio fosse confermato, il prestito concesso nel 2019 non potrebbe essere considerato un aiuto per il salvataggio o per la ristrutturazione compatibile con il mercato interno.
- (119) In secondo luogo, per quanto riguarda la proporzionalità del prestito del 2019 come aiuto al salvataggio, la Commissione non dispone di alcun elemento di prova circa la proporzionalità dell'aiuto in quanto l'Italia non ha fornito dati sul fabbisogno di tesoreria di Alitalia e in tali circostanze la Commissione non è in grado di stabilire se il prestito del 2019 fosse il minimo necessario per mantenere Alitalia in attività per sei mesi.
- (120) In terzo luogo, per quanto riguarda gli aiuti per la ristrutturazione, le autorità italiane non hanno presentato alla Commissione né un piano di ristrutturazione finalizzato a ripristinare la redditività a lungo termine né un piano di liquidazione per la cessione delle attività di Alitalia e la successiva liquidazione della società entro un lasso di tempo ragionevole, come richiesto dal punto 55, lettera d), punti ii) e iii), degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.
- (121) In quarto luogo, per quanto riguarda la proporzionalità del prestito del 2019 quale aiuto per la ristrutturazione, come stabilito al punto 61 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, l'importo e l'intensità dell'aiuto per la ristrutturazione devono essere limitati al minimo strettamente necessario per consentire la ristrutturazione, in funzione delle risorse finanziarie esistenti del beneficiario, dei suoi azionisti o del gruppo di cui fa parte. In particolare deve essere garantito un livello sufficiente di contributo proprio ai costi della ristrutturazione e la ripartizione degli oneri. L'Italia non ha fornito alcun elemento a comprova del fatto che un investitore o un gruppo di investitori avrebbe fornito di nuovo un simile contributo proprio che avrebbe dovuto corrispondere all'importo dell'aiuto (almeno all'importo del capitale dei prestiti) come richiesto dalla sezione 3.5.2.1 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.
- (122) In quinto e ultimo luogo, ai sensi del punto 76 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, per limitare il più possibile gli effetti negativi sulle condizioni degli scambi, in modo che prevalgano gli effetti positivi, nel concedere aiuti per la ristrutturazione devono essere adottate misure volte a limitare distorsioni della concorrenza (le „misure di compensazione”). Le autorità italiane non hanno presentato alcuna misura di compensazione per evitare tali indebite distorsioni della concorrenza, quali una riduzione della capacità disponibile dei posti-km o la riduzione degli slot, come previsto dalla sezione 3.6.2 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.
- (123) Per i motivi di cui sopra, in questa fase dell'indagine, la Commissione è giunta alla conclusione provvisoria che il prestito concesso nel 2019 non soddisfa le condizioni stabilite dagli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.

10.1. Conclusione in merito alla compatibilità dell'aiuto di Stato

- (124) Di conseguenza, in questa fase dell'indagine, la Commissione conclude in via provvisoria che vi sono seri dubbi circa la compatibilità del prestito concesso nel 2019 con il mercato interno e invita le autorità italiane e tutte le parti interessate a presentare osservazioni.

⁽⁴⁸⁾ L'Italia ha notificato i prestiti del 2017 come aiuto per il salvataggio dopo la sua concessione, tuttavia i prestiti del 2017 non sono stati restituiti dopo sei mesi né convertiti in aiuto per la ristrutturazione mediante l'invio di un piano di risanamento realizzabile come previsto dagli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.

11. CONCLUSIONI

- (125) Per i motivi di cui sopra, in questa fase dell'indagine, la Commissione conclude in via provvisoria che il prestito concesso nel 2019 costituisce un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, che è stato concesso in violazione dell'obbligo di astenersi dal dare esecuzione all'aiuto di cui dell'articolo 108, paragrafo 2, del TFUE, e che ci sono seri dubbi sulla sua compatibilità con il mercato interno.

La Commissione richiama l'attenzione dell'Italia sul fatto che l'articolo 108, paragrafo 3, del TFUE ha effetto sospensivo, ricordando alle autorità italiane che l'articolo 16 del regolamento (UE) 2015/1589 del Consiglio stabilisce che ogni aiuto illegale può formare oggetto di recupero presso il beneficiario.

La Commissione comunica all'Italia che intende informare i terzi interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi significativa della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. La Commissione informerà inoltre le parti interessate degli Stati EFTA firmatari dell'accordo SEE attraverso la pubblicazione di un avviso nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*, e informerà infine l'Autorità di vigilanza EFTA inviandole copia della presente. Le parti interessate saranno invitate a presentare osservazioni entro un mese dalla data della suddetta pubblicazione.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU